KURTULUŞ İÇİN
İLERİ

19 EKİM 1978 FİATI: 500 KURUŞ SAYI 14

ERNESTO CHE GUEVARA

FAŞİST SALDIRILARA, HAYAT PAHALILIĞINA VE SÖMÜRGECİLİĞE KARŞI MÜCADELE EDELİM!

Ülkemizde,sosyal-d emokrat CHP 1971'lerden başlayan bir süreç sonunda "umut" oldu.Ve toplumsal muhalefeti kuyruğuna taktı.CHP bu özelliği ile,emperyalizmin ve işbirlikçilerinin taleplerini, toplumsal muhalefetin yükselmesini en azda tutarak gerçekleştirebileceği için oligarşinin hükümeti olma hakkını kazandı.CHP,oligarşinin tercihi gereği hükümet olmayı başarır başarmaz,MC hükümetinin gerçekleştiremediği,oligarşiyi darboğazdan çıkaracak önerileri hayata geçirmeye başladı.Böylece emperyalizmin ve işbirlikçilerinin halklarımız üzerindeki sömürüsü daha da katmerlendi.Bu artan sömürü zorunlu olarak beraberinde oligarşinin halklarımız üzerindeki baskılarının artmasını getirdi.Bu baskılar bir yandan mavi bereli jandarmaların şehirlerdi görevlendirilmeleri,sürekli gece aramalarının yapılması,polis saldırıları,baskınları,ordunun Kürdistan'daki harekatları ile resmi devlet terörü olarak ortaya çıktı.Diğer yandan ise,faşistlerin hükümetteki yerlerini kaybetmeleri ve "anarşi" demagojisini sürdürebilmek için azgınca saldırmalarıyla birleşerek,faşist terör biçimini aldı.

Faşistler,artık ustaca planlanmış cinayetler,kitle katliamları düzenliyorlar.Din,ırk,mezhep gibiher türlü ayırımdan yararlanmaya,emekçileri birbirine kırdırtacak provokasyonlar tezgahlamaya çalışıyorlar.Elazığ'da,Malatya'da,Sivas'ta,Isparta'da, Aksaray'da ve bir çok yerde özellikle camileri kullanarak böyle provokasyonlar düzenlediler,bütün şehirde bir terör ortamı yarattılar.Faşistler İstanbul Üniversitesinde,Tepecik'te,Balgat'ta olduğu gibi sayısız kitle katliamları yaptılar.Suat Koçer yoldaşımızı kaçırdıkları gibi,Bahçelievler'de 6 TİP'liyi pusuya düşürdükleri gibi,bir çok ilericiyi,demokratı,devrimciyi kaçırdılar,korkunç işkencelerle öldürdüler.Amaçları kitleleri korkutmak,pasifize etmek,kendilerine karşı durulmasını önlemek.CHP hükümeti ise faşizmle uzlaşmacı özelliğinden doğan bir tavırla faşist saldırı kaynaklarının üzerine gitmiyor."Sağa da sola da karşıyız" mantığını sürdürüyor "anarşiyle mücadele" adı altında polisiye tedbirleri artırıyor.Böylece halklarımız üzerindeki resmi devlet baskıları çoğalıyor.

Halklarımız,bir yandan bu saldırılara göğüs gererken,bir yandan da gittikçe artan hayat pahalılığı yüzünden neredeyse açlığa mahkum ediliyor.Emperyalizmin ve işbirlikçilerinin sömürüsünü artırmak amacıyla CHP hükümeti,IMF'nin önerilerini gerçekleştiriyor.Taban fiyatları düşük tutuluyor,"toplumsal, ihanet anlaşması" ile işçi ücretleri donduruluyor.. Böylece işçilerin,köylülerin gelirleri azaltılıyor. Arkasından peşpeşe gelen zamlarla emekçilerin giderleri artırılıyor.Bu şekilde halklarımıza gerçek, gelirleri düşürülüyor.Halklarımızdan çalınan değerler oligarşiye sunuluyor.İşte arka arkaya demir çeliğe,basmaya,petrol ürünlerine,şekere,Sümerbank ürünlerine,binek otomobillerine,elektriğe yapılanzamlar bu amaca hizmet ediyor.Bu zamlarla enflasyon hızı korkunç boyutlara ulaştı.Türkiye,fiyat artışları bakımından OECD ülkeleri içinde birinci sırada.TLda sürekli değer kaybediyor,dalgalanmaya bırakıldığından beri defalarca devalüe edildi.Bu da enflasyonun hayat pahalılığının ayrı bir göstergesi.

Kürt Halkı ise faşist saldırılara ve hayat pahalılığına ek olarak sömürgeci zulüm altında eziliyor.Varlığı bile inkar edilen Kürt Halkına karşı soy kırım projeleri uygulanmaya devam ediyor. CHP hükümeti sömürgeci terörü uygulamakta,MC hükümetinden hiç te geri kalmıyor.Üstelik bu baskıları daha da sistemleştirerek askeri harekatlar düzenliyor. Kanatlar-78,Çalışlar-78 tatbikatlarından sonra Gürman-78 tatbikatıyla sömürgeci işgal ordusu Kürt Halkını topluca imha etme provaları yapıyor. CHP, bir yandan Kürt Halkına bu terörü uygularken, bir yandan da bu uygulamalarına çeşitli kılıflar uydurmaya ve şovenizmi körüklemeye çalışıyor.

İşte faşist saldırıların,hayat pahalılığının ve sömürgeciliğin halklarımızı inlettiği bu koşullarda görev,Halk Partisi hükümetinin bu sorunları çözemeyeceğini,aksine bu sorunların varlığının bir nedeni olduğunu teşhir etmektir.Bu gün,devrimcileri her türlü burjuva kuyrukçusu revizyonist akımdan ayıran kriterlerden biri budur; hangi bahaneyle ileri sürülürse sürülsün CHP kuyrukçuluğunun , reddi.Kitlelerin kendiliğinden CHP'den yüz çevirmeye başladığı günümüzde,faşizmin kitle tabanı kazanamaması için,sosyalist hareket kitleler için, bir alternatif olmak zorundadır.Bunun için faşist saldırılara,hayat pahalılığına ve sömürgeciliğekarşı mücadele kampanyası en geniş kitlelere ulaştırılmalıdır.Kitlelerhoşnutsuzluklarının kaynağını kavramalı,bu sorunların gerçek çözüm yolunu görmeli ve bu uğurda mücadeleye atılmalıdırlar.

ADMMAYO'DA MÜCADELE SÜRÜYOR

ANKARA

1975 yılı Kasım ayında bir avuç faşist, polis ve idare nin işbirliğiyle işgal edilen ADMMA-YO (Yükseliş' te devrimciler ve tüm anti-fa-şist güçler örgütlü ve mili-tan mücadeleleri sonucun-da okul içerisindeki faşist işgali gerileterek önemli de mokratik mevziler kazanmış lardır.

1977 Kasımında yeni öğ-retim yılına giren okulda geçmişteki anti-faşist gele-neğine uygun olarak (demek yönetiminin belirli zaafları-na rağmen) tekrar eski kon-numuna yönelik ileri adım-lar atmıştır.

Okulun açıldığı ilk gün-lerde 150-200 kişi olan dev-rimci grubun sayısı, tüm si-yasetlerin (PDA hariç) ka-rarlı ve azimli çalışmaları sayesinde kısa zamanda 1500 ü bulmuştur. Bu gelişme an-ti-faşist mücadele karşısın-da daha da azgınlaşan fa-şist-köpekler okul içinde et kinlikleri kırıldığından. Oli garşinin resmi güçlerinin des teğinde saldırılarını kitle katliamları şekline dönüş-türdüler. Üç kere kitle kat liamları biçimini alan bom-balı saldırılarında bir çok arkadaş katledildi, yüzler-cesi yaralandı. Ancak faşist katiller, unutmamalıdır ki bombalı silahlı saldırılar mü cadeleyi durduramadı aksine yiğit direnişi daha yük-sek boyutlara ulaştırdı. Tüm ülke düzeyinde verilen ka-rarlı anti-faşist mücadele-nin bir parçasını teşkil eden Yükseliş'deki mücadeleyi o kulu kapatarak engellemek istemişler, faşist idarenin ve CHP'nin geneldeki siyase-tine uygun olarak okulu ka pattırmak emellerine ulaş-mışlardır. Tüm bu olanlarkar şısında dernek yönetimde-ki DevrimciYol siyaseti ge neldeki "her şeyi ben yapa-rım ben ederim" mantığının sonucu olarak devrimcile-rin birliğine yönelik çalış-maları sekteye uğratmıştır. Proletarya sosyalistlerinin ö nerdiği birliğe yönelik ça-lışmaları (afiş, bildiri v.s) tekkeci bir zihniyetle göz ardı ederek, siyasi gruplar a rasına suni duvarlar çeke-kerek mücadelenin daha ileri saflara gitmesini engel-lemişlerdir. Geçmişte düşü-nülen hatalardan hiç bir ders çıkarmayan dernek yö-netimi çeşitli bahanelerle, anti-faşistlerin siyasi bi-lince ulaşmaları için hiç bir çaba göstermemişler; ay-nı hataların devam ettiril-mesiyle kitlenin eskiden ol-duğu gibi dağılması gün-deme gelmiştir. Proletarya sosyalistleri Devrimci Yol bu sakat mantığını teşhir e-derek kitlelere göstermiş-lerdir. Şunu unutmamak ge-rekirki, "Devrimci Teori ol madan, devrimci pratik ol-maz". Bu genel önermenin ışığında proletarya sosya-listleri üzerine düşen sorum-lulukları yerine getirmeye çalışmıştır.

Yükseliş'te gittikçe güç-lenen Kurtuluşçular gelişme-lerini şöyle açıklamışlardır: "Geçmişte nicel olarak az olan sayımız doğru tespit-ler ışığında yaptığımız ça-lışmalar sayesinde hızla ge lişmiştir. Sene başında kur-duğumuz komitelerin azimli çalışmalarıyla bu sonuca u-laştık. İlk defa gerçekleşen bu tür örgütlülük okulumuz açısından olumlu sonuçlar verdi. İşbölümlerinin farklı-laşması dağınık olan görev-lerin bir takım arkadaşların insiyatifine bırakılması bu örgütlülüğün neticesi ola-rak nicel olarak geliştik.

Önceden okuldaki tüm çalışmalar örgütsüz olarak yürütülüyordu. Bundan dola-yı okul birimindeki çalışma-lar eksik kalıyordu. Fakat ko miteler kurulduktan sonra eksikliğimizi biraz olsun gi derdik. Süreç içinde daha da iyi olacağımıza inanıyoruz. Şu anda okul birimimizin de yapılması gereken her türlü çalışmaları yapıyoruz. Bu tür çalışmalar gerek nicel, ge-rek nitel olarak gelişmemizi sağladı"

Ancak, Yükselişte verilen anti-faşist mücadelenin ba-şarıya ulaşması ve faşist işga lin kırılması tek bir siyasi grubun çalışmasıyla gerçek-leşemez. Bu Proletarya sos-yalistlerinin önerdiği ve tüm genelde savundukları "ilke-lerde savaş, devrimci kardeş-lik" şiarının Yükselişte de hayata geçirilmesiyle müm-kün olacaktır. Bunun için ö-zellikle ADMMA-YO-DER yönetimindeki Devrimci Yol siyaseti tekkeci, tavırları-nı terketmeli, "faşizme karşı omuz omuza" şiarını haya-ta geçirmelidir.

BYYO'da Oportünizmin Gerici Engelleri Aşılıyor

ANKARA

Basın Yayın Yüksek Oku lu, Dev-Gör'ün kısa zaman-da büyük bir gelişim göster-diği okullardan birisi olmuş-tur. BYYO'daki Dev-Gör ör-gütlenmesi okuldaki somut durumu doğru değerlendir-miş ve buna uygun doğru ça lışma tarzını hayata geçire-rek bugün engeniş kitleyle organik bağlar kurmuştur.

BYYO'daki Dev-Gör ör-gütlülüğü okulda 3-4 faşist olması nedeniyle yoğun bir anti-faşist mücadele olma-dığı tespitini yapmıştır. Bu durum karşısında okulda dev rimci-demokratik hareketin yükseltilmesi için doğru ça lışma yöntemleri bulmak ge rekliliği ortaya çıkmıştır. BYYO-DER yönetiminde bu lunan Devrimci Yol'cular i se doğru hiçbir çalışma tarzı geliştirmemiş, adeta uykuya dalmışlardır. Yaptıkları tek iş diğer siyasi yoğunluklara (özellikle KURTULUŞ'a) kar şı tekkeci sekter tavırlar pe kiştirmek olmuştur.

BYYO'daki Dev-Gör ör-gütlenmesi bir yandan öğ-renci kitlesinin akademik-demokratik (kitap teksir, kurs lar, okulun statüsü vb.) mü-cadelesini yükseltirken di-ğer bir yandan siyasi bilinç-lenme seviyesinin yükseltil-mesine çalışmıştır. BYYO'da Dev-Gör örgütlülüğü bunu büyük ölçüde başarabil-miştir. Bu doğru çalışma bi-çimi BYYO kitlesiyle güçlü bağların kurulmasını sağ-lamıştır. Artık BYYO'da öy-lesi bir durum doğmuştur ki -BYYO-DER yönetiminde o lunmasına karşın- okuldaki gelişim ve hayatı kendisi in siyatifi Dev-Gör örgütlen-mesine teslim etmiştir. Öğ-renci kitlesi BYYO-Der yö-netiminde bulunan D.Y ci lerle karşı karşıya gelmiş-tir. Artık BYYO-DER bugün kü yapısıyla okuldaki geli-şimin köstekleyicisi duru-muna düşmüştür. Dev-Gör ün BYYO'daki doğru çalış-ması "çok akademik", "öğrenci işi" bulan D.Y ci-ler gerçekte Dev-Gör örgüt lenmesinin okul kitlesiyle bü tünleşmesini hazmedememe-nin sıkıntısı içine düşmüşler dir. Teorik olarak o keskin görünümlerine karşın pra-tikte pasifizmin temsilcisi o lan D.Y'cular olmuştur.

10 Ekim günü BYYO'da ge lişen olaylar anlattıkları-mızın çok canlı ve somut bir örneği olmuştur. Yönetimde bulunan D.Y'cular 6 dev-rimcinin faşistler tarafından katledilmesi üzerine boy-kot kararı almayıp, yapılan forumda da kimseye söz hak kı vermek istemediler. Dev Gör örgütlenmesi bu olaya kesin karşı çıktı. BYYO kit lesi boykota en geniş bir bi çimde katıldı ve bu katlı-ama örgütlü bir tepki gös-terdi. Derneğin bu gerici ha reketine karşın kesin cevap verildi. D.Y'cular kitlenin kuyruğunu oluşturmak zorun da kaldılar. 10 Ekim D.Y'culara karşın BYYO'da anti faşist mücadelenin yüksel-diği bir gün olmuştur.

BYYO sürekli bu türden o laylara sahne olmaktadır ve BYYO bunu bir kez daha ka nıtlamıştır. Devrimci müca-dele doğru devrimci önder-likle somut koşullara uygun çalışma biçimleri gelişti-rerek ve kitleleri kucakla-yarak başarıya ulaşacaktır. Bizler kitleleri doğru siyasi hedeflere yöneltmeye ça-lıştığımızı, dünya görüşümüz bu olduğu için devrimci mü cadelemiz başarıya ulaşıyor. Oportünistler ise yanlış dün ya görüşleri ve yanlış çalış-ma tarzları ile devrimci mü-cadelenin sağına-soluna sa-pıyorlar, kitlelerden tecrit o luyorlar.

Diğer yandan BYYO' da Kurtuluş gazetesinin başlat-mış olduğu faşist saldırılara, hayat pahalılığına ve Sömür geciliğe karşı siyasi kam-panya da başarıyla sürmek-tedir.

BYYO DEV-GÖR

EĞİTİM FAKÜLTESİNDE ANTİ-FAŞİST MÜCADELE YÜKSELTİLECEK

ANKARA

Eğitim Fakültesi devrimci mücadelenin Ankara'da en yoğun bölgelerinden birisi olan Cebeci'dedir.

Fakat buna rağmen okul-daki faşistlere karşı üç yıl öncesine kadar hemen he-men hiçbir mücadele olma-mıştır. Bu ise daha çok "okul kitlesinin bilinçsiz ve ör-gütsüz" olmasından kaynak-lanmaktaydı. Bu tespiti yap-tıktan sonra mücadelenin da ha örgütlü olabilmesi için demek kurulması çalışmala-rına başlanmıştır. Halkın Kur tuluşu tarafından Dernek ku rulmuş fakat hiç bir etkin-lik gösteremediği için Ge-nel Kurul'a dahi gidileme-den dernek yönetimi dağıl-mıştır. Kurtuluşçular o dönem için azlığı

için sayı azlığına rağmen an ti-faşist mücadelenin yük seltilmesi doğrultusunda ça lışmalar yapmışlardır. Okul kitlesinin geniş ölçüde apo-litik olması nedeniyle müca delenin yükseltilmesi konu sunda yeterli başarı sağla-namamıştır. Bu durumdan fay dalanan faşistler saldırılar düzenlemiş, birçok arkadaş yaralanmıştır. Yine bu du-rumlardan sonra tekrar örgüt lenme konusu gündeme gel-miştir. Bu kez yapılan seçi-me Aydınlık ve CHP siyase-tinden olan kişiler ittifakla almışlardır. İlkesiz bir bir-lik olduğu için bu girişimde başarısız olmuştur. Yönetim-deki kişiler bu işi yürüte-meyeceklerini söyleyerek kendilerini feshetmişlerdir.

Bunun üzerine Kurtuluş-çular ve Halkın Kurtuluşu si yasetinden arkadaşlar yeni demeğin kurulmasına kadar bir komiten in oluşturulması-nı kararlaştırmıştır.

Bu çalışmalar sırasında, okulda yeni gelişmeye baş-layan ve 6-7 kişilik bir kit-lesi olan Devrimci Yol Tür-kiye genelindeki "her şeyi biz yaparız", "bizim dedi-ğimiz olur" anlayışıyla ko-mite seçimlini proveke etme-ye çalışmışlardır. Fakat okul kitlesinin büyük bir tepki-siyle karşılaşmışlardır.

Yapılan komite seçimini bu seçimde "namusluca" (!) bir politika izleyenHal kınKurtuluşukazanmıştır. An ti-faşist hareketin yürütül-mesi konusunda pek başarılı olamamışlardır.

Geçen sene demek kurma çalışmaları tekrar yoğunluk kazanmıştır. Yapılan seçim-lerde Halkın Kurtuluşu (Hal kın Birliği desteğinde) 60 oy olarak seçimi kazan-mıştır. Kurtuluş 45 oy almış-tır.

Demek yönetiminin şimdi ye kadar gözle görülür bir çalışması olmamıştır. Kurtu-luşçular okul açıldıktan sonra eksiklikleri eleştire-rek ve doğru tavırlarını des tekleyerek anti-faşist müca delenin doğru bir platform-da verilebilmesi için elin-den geleni yapacaktır. "İlke lerde savaş devrimci kardeş-lik".

DTCF'NİN DEVRİMCİ GELENEĞİ SÜRÜYOR, SÜREÇEKTE...

Biz devrimciler okulumu-zun faşist işgal durumundan bu yana verdiğimiz müca-delemiz de, değişen koşul-larda yeni çözümlemeler ge tirmeyi amaçladık. Belli he-deflere uzun vadede ulaşa-bilmek için deneylerimizden geçmişte diğer okullarin pra tiklerinden devamlı dersler çıkarmaya çalıştık. Mutlaka ki birçok hatalarımız ol-muştur. Ama yaptığımız ha-talar gelecekteki hataları önlemekte birer araç oldu. Şimdiye kadar tüm geliş-meler devrimci hareketin genelde ve özlede (DTCF) olumlu yönde etkilemiş ile ri adımlardır.

Mücadelemizde sadece 3 5 faşisti hedef almadık uzun vadeli çözümlemeler getir-meye çalıştık. Hiçbir za-man herşeyi sadece ve sa-dece kaba kuvvetle olmaya-cağını düşünerek devrimci uyanıklığımızla en verimli yekilde çözüm aramaya ça-lıştık. Bunun sonucu olarak bugüne kadar hiçbir kayıp vermedik. DTCF'nin konumu nun kötü olmasına rağmen DTCF, faşist militanların yu valandığı çeşitli yerlerin çemberi içindeydi.

Kısaca bu ön açıklamay ı yaptıktan sonra DTCF' deki mücadelemizi tarihi süreç i çinde inceleyelim:

1975-1976 I. M.C. döne-minde faşist işgal altında bu lunan DTCF öligarşinin res-mi ve sivil güçlerince ta-mamen bir üs haline getiril-mişti. Devrimci öğrencilerin okula gitmesinin her türlü şartları ortadan kaldırılma sına rağmen bizler bir ara-ya gelen 20-25 kadar dev rimci ile okula gitmenin yol larını arıyorduk. Ozaman ba zıları kitle olmadan okula gidilemeyeceğini söyleme-lerine rağmen bizler var o lan sayımızla ne pahasına olursa olsun okula gitme-nin gerekli olduğunu söylü-yorduk.

Sonunda sayımızın azlı-ğına faşistlerin çokluğuna bakmadan, yılmadan, pro-letarya sosyalistlerinin ön-derliğinde okula gitmeye başladık. Oligarşinin resmi ve sivil güçleri bizleri yıldır-

Devamı :Sayfa 10'da

CHE DÜNYA HALKLARININ KURTULUŞ MÜCADELELERİNDE YAŞIYOR

Kimileri Ernesto Che Guevara'yı insanüstü bir varlık yaparlar. Adeta, deyim yerinde ise, taparlar. Kimileri ise onunüstünlüklerini görmezler, küçümserler. Bu ikinci türler yeni türedi sosyalist hareketimizde.. Daha önceleri Che'yi devrimciden saymayanlar bugün belki de Küba'nın yüzüsuyu hürmetine onu anmak zorunda kalmaktadırlar. Dün Che'ye "maceracı" diyen, Che'yi sevgi, coşku ve hayranlıkla ananları devrimciden saymayan anlayış bugün Che'nin ve yoldaşlarının devrimci geleneği önünde, biraz da zorla, eğilmek zornuda kalıyorlar. Önünde eğiliyorlar ama, küçümseyici bir, iki satır lâf etmeden de edemiyorlar. "Che'ye sahip çıkmak için onu anlamak gerekir", "O, bir romantikti" diyorlar. Bütün bu ve benzeri "küçümseme" tavırları neyin hangi anlayışın ürünleridir?

Yoldaş Che bütün ömrü boyunca Latin Amerika halklarının bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelelerinin yılmaz bir savaşçısı oldu. Brezilya asıllıydı. İlk kez 1953'de Peru'da hapse girdi. Daha sonra Guatemala'da karşı-devrimci darbeye karşı aktif direnişe katıldı. Buradan Meksika'ya kaçtı.

Che, Meksika'da Batista rejimine karşı silahlı mücadeleye hazırlanan Fidel Castro ve arkadaşlarıyla karşılaştı ve onlara katıldı.

Aralık 1956'da 80 gerilla Küba'ya çıktılar. Daha ilk çıkartmada 80 gerillanın büyük çoğunluğu öldü.

1956'dan 1960 başına kadar 3 yıl süren gerilla savaşı böyle başladı. Açıktır ki, Sierra Maestra dağlarında başlayan gerilla eylemi şehirlerde Küba işçi sınıfının, kırsal alanda ise yoksul köylü kitlelerinin aktif desteği ilekarşılaştı.

İlk çıkartmadan sonraki gelişmelerden bazı noktaları Che şöyle anlatıyor: " Hepimiz, günün birinde, Küba'nın bir yerine ayak basmak, sevinç çığlıkları ve kahramanca eylemler içinde, ölülerin ve zafer şenliklerinin arasında iktidarı ele geçirmek, Batista denilen diktatörü kovmak arzusu ile yanıp tutuşmuştuk. Tarih bize öğretmiştir ki, bir katiller ordusu ve yeryüzünün en güçlü sömürgeci devleti tarafından desteklenen bir hükümeti yıkmak hiç de sanıldığı kadar kolay bir şey değildir.

"Böylece bütün fikirlerimiz yavaş yavaş değişti. Şehir çocukları olan bizler, köylüye saygı duymayı, onun bağımsızlık duygusuna ve sadakatine güvenmeyi öğrendik, köylünün yüzyılların içinden süzülüp gelen toprak açlığını, elinden alınan toprağa karşı olan tutukluluğunu öğrendik, dağ yollarının bin bir kıvrımını deneyleri ile ne kadar iyi bildiğini hayranlıkla gördük. Öte yandan, köylüler de bizden, elinde tüfek bulunan bir insanın değerini, ve bu tüfeğin başka bir insana, elindeki tüfek sayısı ne olursa olsun, ateş etmeye hazır olduğunu öğrendi.

"Köylüler bize sağ duyularını, biz de köylülere isyan duygularımızı öğrettik. O günden beri, ve sonsuza kadar, Küba köylüleri, ile Küba'nın asi güçleri veve bugünün Küba Devrimci Hükümeti, tek bir insan gibi birleşmiş ve kaynaşmıştır.

"Devrim hızla ilerledi. Diktatörlük kuvvetlerini Sierra Maestra'nın sarp yamaçlarından püskürttük ve arkasından Küba'nın yeni bir gerçeği ile yüz yüze geldik: bu, ister tarım işçisi ister sanayi işçisi olsun, işçi, emekçi idi. O da bize bir şeyler öğretti, ve biz de ona şunuöğrettik ki, belli bir anda, isabetli nişan alan bir silah, en güçlü ve en olumlu barışçı gösterilerden daha güçlü ve daha olumludur.. Biz işçilerden örgütlenmenin değerini öğrendik, fakat biz de onlara ayaklanmanın değerini öğrettik, ve bu birleşmeden, Küba topraklarının tümündeki örgütlenmiş ayaklanma doğdu."

İşte böyle gelişti Aralık 1956 Küba'ya çıkan Sierra Maestra'da Batista'ya karşı silahlı mücadeleyi başlatan gerillaların düşünceleri, eylemleri.

Bugün Che'yi yoldaşlarını anmak zorunda kalanların yanı sıra onu insan üstü yapanlarda tam bu noktada aldanırlar. Onlar, Küba devriminin zaferinin tek nedeni olarak Sierra Maestra'da ki gerilla eylemini görürler. Şehirlerde ki genel grevleri, işçilerin ve köylülerin aktif, kitlesel desteklerini, eylemlerini unuturlar, görmezler ya da görmezden gelirler. Bu bakış sonucudur ki kitlelerden kopuk, siyasi mücadeleyi inkar eden, salt "askeri eylem"i devrim sanan sapmalar ülkemizde ve dünyanın çeşitli yerlerinde doğmuştur.

Ülkemizde esas olarak bu anlayış, Che'ye, yoldaşlarına ve Küba devrimine bu bakış esas olarak mağlup edilmiştir. Ama yukarıda da bahsettiğimiz ikinci bakış ta birincisinin mağlubiyetinin hemen ardından filizlendi.

Che'yi kavramak için Küba devrimi yetmez. Onun Asya, Afrika ve Latin Amerika devrimci mmücadelelerine bakışı, getirdiklerí de iyice kavranmalıdır.

"Gerçekten insan olan herkes, herhangi bir kimseye atılan tokatın acısını yanağında hissetmelidir" diyen Martinin bu sözleri Che'yi anlatan en iyi tanımdır. O, ezilen halklara emperyalizmin attığı her tokatın açısını kendi yanağında, yüreğinde hissetti. Yanki emperyalizmine karşı savaşan Vietnam halkı ile dayanışmayı yükseltti. Yanki emperyalizmine karşı "iki, üç.. daha fazla Vietnam" şiarını dünya halklarının mücadelesine önder etti.

Gine-Bissau, Mozambik, Angola halkları ile Küba arasındaki bağlarda onun katkısı büyüktür.

Ve yine o, 16 gerilla yoldaşı ile birlikte 1965 yılında Küba'da ki görevleri ni yoldaşlarına devretti ve Bolivya'ya gitti. 2 Yıl süren mücadelenin sonunda 8 Ekim 1967 günü Yanki emperyalizminin "yeşil bereli" kontr-gerillaları tarafından esir alındı ve ertesi günü kurşuna dizildi.

"Yenemezsek ölürüz, ne çıkar" diyordu. Öyle, oldu. Che için "ölüm hoş geldi, safa geldi!" Ama onun enternasyonalist anlayışı, devrimci atılganlığı, kararlılığı, bilgisi ve deneyimi başta Latin Amerika halkları olmak üzere tüm ezilen Dünya halklarına önder oldu.

● Küba Devriminin öncüleri Fidel Castro, CHE ve arkadaşları Sierra Maestra'da köylülerle birlikte görülüyorlar.

DEVRİMCİ YOL ANTİ FAŞİST BİRLİKLERİ ENGELLİYOR

AFYON
Faşistler, Afyon Eğitim Ens
titüsü ve yurtların kapatıl -
masıyla halktan da destek

görmedikleri için dayanak-
sız kalmışlardır. Bu durumda
terör uygulamalarını artır -
maya başlamışlardır. 9Ekim
günü cadde ortalarında dev-
rimci avına çıkarak, ileri -
ci, demokrat öğrenci ve öğ -
retmenlere, tüm anti-faşist -
lere saldırmışlardır. Kurtu -
luşçu arkadaşlar faşistlere ge
rekli karşılığı vermek için
Halkevi ve Af, Y.D.G.D'ye
eylem birliği önermişlerdir.
Bu öneri Af.Y.D.G.D. ta-
rafından olumlu karşılanma-
sına rağmen, Devirmci Yol'
un yönetiminde bulunduğu
Halkevi tarafından redde -
dilmiştir. Devrimci Yol'cu -
lar "her siyaset kendisini
korusun" anlayışını getirmiş
lerdir. Anti-faşist mücadele-
de birliği reddeden bu yan -
lış anlayış, Devrimci Yol'un
kendinden başkasının varlı -
ğını görmeme kendisini dev
rimci hareketin merkezi say
ma anlayışının bir sonucu -
dur.

Bu aynı anlayışla Devrim-
ci Yol Halkevini bir tekke
örgütü haline getirmeye ça
lışmaktadır. Halbuki, Afyon
Halkevi tekkeciliğe karşı
mücadele içinde doğmuştu .
Daha sonra Af.Y.D.G.D. a
dını alan Afyon Gençlik Der
neği'nin Halkın Kurtuluşu'
nun tekkesi durumuna dönüş-
mesi üzerine, Kurtuluşçu ar-
kadaşların Devrimci Yol' a
önerisiyle, Halkevi kurulmuş
tu. Kurucularının ikisi Kur -
tuluşçu olan Halkevi yöne -
timi olağan Kongrede Dev -
rimci Yol'culara geçmiştir.
Devrimci dayanışmayı, bir-
liğin oluşması için ideolo -
jik mücadeleyi gerekli gö
ren Kurtuluşçular Halkevi
çatısı altında mücadeleleri-
ni sürdürmüşler ve sürdüre -
ceklerdir. Buna karşılık Dev
rimci Yol Halkevinde Kur -
tuluşçuların eğitim çalışma-
ları için okuma odası iste-
ğini ve seminer verme iste -
ğini reddetmişlerdir. Bunun
gerekçesi ise "yönetim de
olmanın avantajı "olmuştur.

Devrimci Yol'cuların Halk
evini de bir tekke haline dö
nüştürme çabaları boşa çıka
cak, Kurtuluş ideolojisinin
yayılmasını engelleyeme -
ceklerdir.

KIBRIS'TA ANTİ FAŞİST GÖSTERİ

Adana'da devrimciler a-
rası mücadeleye şiddetin
sokulması sonucu öldürü-
len Mustafa Ertan yoldaş
Halk-Der önünde, 26 Eylül
de Lefkoşa'da düzenlenen
anti-faşist bir gösteriy
le toprağa verildi. Burju
vazinin engelleme, reviz-
yonistlerin ise arkadaşı
mızın cenazesinden yarar
lanma yolundaki çabaları
na rağmen cenaze töreni-
nin anti-faşist bir gös-
teri olması engelleneme-
di. Cenaze töreninde atı-
lan Bağımsız Kıbrıs Bü-
tün Halklar Kardeştir, Er
tan'lar ölmez, Kahrolsun
Emperyalizm, Kahrolsun Fa
şizm, Kahrolsun Şovenizm,
Faşizme Karyı Omuz Omuza
sloganları ile anti-fa -
şist, anti-emperyalist, an
ti şovenist mücadelenin
kitleler arasında yaygın
laşma çabaları yoğunlaş-
tırıldı.

Cenaze töreninden önce,
Lefke, Girne, Güzelyurt ve
Lefkoşa'da yapılan yürü-
yüşlerde aynı sloganlar
atılarak Kıbrıs'ın tüm
bölgelerindeki kitlelere
Faşizme karşı kararlıbir
mücadele verilmesi gerek
tiği anlatıldı.

MUSTAFA ERTAN YOLDAŞ KIBRIS'TA ANTİ-FAŞİST BİR GÖSTERİ İLE TOPRAĞA VERİLDİ.

«Devrimci Yol» dar grupçu tavırlarından vazgeçmelidir

ADANA
Bir süre önce Adana'da
bir yoldaşımızı katleden
Devrimci Yol siyaseti
bir kere daha büyüklük
kompleksi içinde dar
grupçu anlayışla sosyal-
list ahlaka uymayan sek-
ter tavrını ortaya koydu

Proletarya sosyalistle-
ri, Mustafa Ertan yolda -
şın katledilmesinden son
ra "İLKELERDE SAVAŞ DEV -
RİMCİ KARDEŞLİK" ilkesine
bağlı kalarak devrimci
sorumluluklarının bilin-
ci içinde, sosyalist ha-
reketin genel çıkarları
doğrultusunda hareket e-

dip provokasyonu ve sek-
ter tavırları mahkum et-
mişler ve oligarşinin ek
meğine yağ süren hareket
lerin önüne geçmişlerdir

Proletarya sosyalistle-
ri, sosyalistler arasında
ki çelişkilerin ideolo -
jik mücadele ile çözümle
neceğini belirterek. bu
görüşlerini tüm devrimci
kamuoyuna duyurmuşlardır

Tüm bu olaylardan sonra
faşist katiller tarafın-
dan katledilen Devrimci
Yol'dan bir arkadaşın ce
naze töreninde Proletar-
ya sosyalistleri, devrim-
ci görevlerini yerine ge

tirmek, cenaze törenine
katılmak için hastaneye
gidip Devrimci Yol'dan
"sorumlu" kişilere cenaze
ve katılmak istedikleri-
ni belirtmişler ve olumlu
yanıt almıştır.

Bu yanıt üzerine Prole-
tarya sosyalistleri KUR-
TULUŞ pankartını açmış -
lar ve cenazenin morgdan
alınmasını beklemişler -
dir.

KURTULUŞ pankartının a-
çılmasından hemen sonra,
cenazeye katılınacağı be
lirtilen Devrimci Yol "so
rumlusu"nun da "sorumlu-
su" gelmiş; devrimci tav -
rın kitlelere gösterilme
sinden korktuğu için "si-
zi cenaze törenine alma-
yacağız, pankartınızı top
layın gidin" demiştir.

Bir arkadaş, proletarya
sosyalistlerinin devrim-
ci sorumluluk içinde ha-
reket ettiğini belirtmiş
ve herhangi bir provokas
yona meydan vermemek için
disiplinli bir şekilde
hastaneden ayrılınmıştır.

Bir kere daha söylüyo -
ruz, bu "yol" devrimci bir
yol değildir. Dar grupçu
sekter tavırlardan vaz
geçmelisiniz.

KAHROLSUN SEKTERİZM!
İLKELERDE SAVAŞ DEVRİMCİ
KARDEŞLİK.

İLKESİZ İTTİFAK BURJUVA POLİTİKACILIĞIDIR

Türkiye Sosyalist hare-
ketinin içinde bulunduğu ko
şullar, sosyalistlerin birliği
yolunda dürüst ve tutarlı
çabaları gerektirdiği halde
birçok grup hala kendi kü-
çük grup çıkarlarını herşe-
yin önünde tutmaktadır. Bun
lar güçlü görünme hevesiyle
ideolojiyi, ilkeleri bir yana
iter tavırlara girmektedir.

Amasya Eğitim Enstitü-
sünde ki dernek seçimleri sı
rasında ortaya çıkan ta-
vırlar bu eğilimin örneklerin
den biridir.

Amasya Eğitim Enstitü-
sünden KURTULUŞÇULARIN
bu olayı anlatan bir mek-
tubunun özetini yayınlı-
yoruz:

"dernek seçimi gündeme
gelince biz KURTULUŞ ola-
rak bu seçim de iki şablon -
cu çizginin dışında olan Dev
rimci Yol'a güç birliği öne-
risinde bulunduk. Ancak o
lumlu bulduklarını be-
lirtmelerine rağmen daha

sonra, grupçu bir tavırla
gerekçesiz olarak önerimizi
kabul etmediler. Bilahare
TİP'ten bize bir öneri geldi.

Anti-maoculuk ilkesi yüzün
den bu güçbirliğini kabul
etmedik. Son olarak E. Bir
liği güç birliği önerisinde bu
lundu. Anti-faşist, anti-em -
peryalist ve anti-şovenist il
kelerde anlaştık.

Seçimlerde divanı Halkın
Kurtuluşu aldı. Bu durumda
Devrimci Yol tek başına se-
çimleri kazanamayacağını
anlayınca TİP, TSIP, İGD ile
pazarlığa oturdu. Devrimci -
Yol önce anti-Maoist ilkeyi
kabul etmedi. Ancak
daha sonra hen ne pahasına
olursa olsun yönetime gel -
mek anlayışıyla bibu ilke -
yi kabul etti. Fakat bu arada
kendilerinin Devrimci Yol'u
bağlamayacağı şeklinde bir
oyun da çevirdiler. Böylece,

bu "ilkeli" ittifak seçimi ka
zandı.

AMASYA EĞİTİM
ENSTİTÜSÜNDEN
KURTULUŞÇULAR

KAHROLSUN DAR GRUPÇULUK

DEMOKRATİK KURULUŞLAR
ARASINDA GAZİANTEP
TE SÜRDÜRÜLEN GÜÇBİRLİĞİ
ÇALIŞMALARI, SBKP VE ÇKP
TAKİPÇİLERİNİN BİRBİRİNİ
FAŞİST GÖRMELERİ VE BUNA EK
OLARAK EMEĞİN BİRLİĞİ GİBİ
GRUPLARIN TEKKECİ ANLAYIŞLARI
YÜZÜNDEN BAŞARISIZ KALMIŞTIR.
BU KONUYU GAZİANTEP' TEN
KURTULUŞÇULAR ŞÖYLE
YAZMAKTADIRLAR:

"Gaziantep'teki demok -
ratik kuruluşlar olarak de -
mokratik platformda faşiz -
me karşı bir güçbirliğinin o
luşturulması için bir araya
geldik. Biz ANTİ EMPERYA-
LİST, ANTİ-FAŞİST, ANTİ -
ŞOVENİST ilkeler kabul e
dilirse bir anlaşma sağlana -
bileceğini savunduk. Eme -
ğin Birliği ve İGD'li arka -
daşlar ise bunların yanında
"Anti Maoculuk" ilkesini sa
vundular. Emeğin Birliği'nde
ki arkadaşlar ise ayrıca Anti
kapitalist ilkeyi savundular.
Nihayetinde savunduğumuz
üç ilke etrafında bir birlik
oluşturulması için tüm demok
ratik kuruluşları çağırdık. Ya
pılan toplantıya gelen "Mao
cu"lar İGD'yi sosyal- faşist
gördüklerini ve onlarla hiç
bir ittifak kuramayacak -
larını belirterek güçbirliğin
den çekildiler. Bunun üze -
rine toplantı onlarsız devam
etti. Yapılan toplantılar so-
nucu EMPERYALİZME karşı
sloganlar ve mücadelebi bi-
çimleri tartışılıp kabul edil-
di. Daha sonra Faşizme karşı

mücadele ve atılacak slo -
ganlar meselesi tartışılmaya
başlandı. Bu tartışmalarda
yöntem olarak ikna yönte -
mini kullanacaktık ve her
grup kendi fraksiyonel çı-
karlarını ikinci plana al -
maya çalışacaktı. Her grup
slogan önerdi ve bunlar tar-
tışılmaya başlandı.

Önerilen tüm sloganlar he
men hemen aynı olacak şe -
kilde tartışmalardan sonra
kabul edildi. Sıra bizim ö -
nerdiğimiz FAŞİZME KARŞI
OMUZ OMUZA Sloganına
geldi. Emeğin Birliği görü -
şünden arkadaşlar bu sloga -
na karşı çıktılar. Sebeb ise
bizim görüşümüzü yansıtan
temel bir slogan olması ve
Partinin atacağı sonraki za
manın sloganı olması ola-
rak gösterildi. Yapılan uzun
tartışmalardan sonra Eme -
ğin Birliği sempatizanı ar -
kadaşlar sloganın zamansız-
lığı ve yanlışlığını diğer
gruplara kabul ettiremedi -
ler. Diğer gruplar ise bunu a
çık açık söylediler. Yani
sorunun bir tek yanı kalıyor
du. O da Bizim sloganımız ol
ması Yani doğru olsada Bi-
zim olduğu için kabul edil-
mezmiş. Biz de böyle bir an-
layışın TEKKECİ bir anla -
yış olduğunu ve bu tür anla-
yışlarla kurulacak güçbirli -
ğinin biçimden öte gitmeye-
cek bir şey olduğunu vurgu-
layarak toplantıdan çekildik."

Bütün Türkiye'de yurtlardan atılan öğrenciler sokakta kaldı. İzmir'de bir grup öğrenci geceyi, işgal ettikleri CHP lokalinde geçirdi.

TRABZON'DA ÖĞRENCİLER SOKAĞA TERKEDİLDİ

Gençlik ve Spor Bakanlığının Kredi ve Yurtlar Kurumuna bağlı yurtlarıboşaltma kararı, hiç bir inceleme ve araştırma yapmadan kapalı odalarda alınmış bir karardır.

Bazı yurtları 50-60 faşistin işgal edip üs olarak kullanmasıyla, tamamen dolu olan yurtların ayni tutulması, imtihanların devam ettiği bir dönemde bu kararın alınması. Bazı şehirlerde öğrencilerin kalacak yer bulamaması bakanın beceriksizliğinin yanında CHP hükümetinin "sağa da, sola da karşıyız" anlayışının ürünüdür.

Bu sağlıksız karar Trabzon'da yurtlarda kalan devrimci, demokrat, ilerici öğrencileri zor duruma düşürmüştür. 18.9.1978 tarihinde K.T.Ü'nde imtihanlar başlamış devam ederken 26.9.1978'de yurtlar boşaltılmak iştenmiştir. Rektörlüğün imtihanları ertelememesi üzerine 1. ve 3. yurtlarda kalan öğrenciler direnişe geçtiler. Daha sonra Rektörlüğün imtihanları ertelemesi üzerine direnişe son verilmiştir.

Yurtlardan şehire toplu inen öğrencileri şehir merkezinde çeviren otomatik silahlı polisler jandarmanın desteğinde öğrencilerin kitap ve giyecek dolu çantalarını döke saça didik didik aradılar.

Devrimci öğrenciler o geceyi derneklerde ve lokallerde geçirdiler.

Bu olaylar üzerine basına açıklama yapan Karadeniz DEV-GENÇ Trabzon şubesi yetkilileri özetle şunları söylediler:

"Bu kararın bir gerekçesi de "anarşiye karşı" önlemdir. Olaylara karışan öğrencilerin yurtlardan atılmasıdır, deniliyor.

"Anarşiye" karşı önlemböyle alınmaz. Bugün toplumda meydana gelen "anarşik eylemlerin" kaynaklandığı yer bellidir. 16 Mart katliamının, Sivas, Elazığ, Malatya olaylarının kaynaklandığı yer bellidir. Hergün bir kaç devrimci demokratın ölüm fermanını veren yer bellidir.

Ecevit hükümeti anarşiye karşı önlem almak istiyorsa "hem sağa, hem sola karşıyız" sakat mantığını bırakıp faşist odaklarının üzerine gitmelidir. MHP, ÜGD, ÜO ve bir zamanlar sayın Ecevit'inde varlığını kabul ettiği şimdi ise sustuğu Kontrgerilla kapatılmalı devrimci demokrat örgütler ve kişiler üzerindeki baskıya son verilmelidir."

KARADENİZ DEV-GENÇ ZONGULDAK ŞUBESİ SEKRETERİ:

"Okullar açılırken eğitim çarpıklığı sergilenmelidir"

Yurdumuz, emperyalist-kapitalist sistemin bir parçası ve emperyalizmin yarı sömürgesi durumundadır. Bu yüzden emperyalizm, ekonomimizden, kültürümüze, siyasetimizden eğitimimize varıncaya kadar herşeyi kendi denetimi altında tutmakta ve dediğini yaptırmaktadır, işbirlikçilerine.

İşte son zamlar, IMF'nin önerileri doğrultusunda yapılan, özünde kapitalist sistemin kaçınılmaz olarak dayattığı bir durumdur. İşçiler, yoksul köylüler, dar gelirli esnaf, kısaca tüm emekçilerin sorunları çoğalmakta, emekçi sınıflar geçim sıkıntısı içinde kıvranmaktadır. Kapitalizmin dayatmasına, onun çarpıklığına bağlı olarak da eğitim sistemi günden güne bozulmaktadır. Emekçi sınıfların aleyhine gelişmelerini göstermektedir. Üniversiteye başvuran 350 000 öğrenciden yalnız 40-50 bini üniversite ve yüksek okula girebilmekte, 300 000 öğrenci ise sokağa atılmaktadır. Gene orta öğretime binlerce öğrenci baş vurmakta, yer yokluğu bahanesiyle yoksul aile çocukları okula alınmamakta temel eğitim yasasının temel ilkelerine aykırı olarak orta öğretim okullarında sınavlar yapılmaktadır. Örneğin: Zonguldak'da Endüstri Meslek Lisesi(ne(Sanat Okulu) bu yıl başvuran öğrenci sayısı 2500 olmasına karşın alınacak öğrenci sayısı sadece 400 dür. 2000 öğrenci gene sokağa atılmaktadır. Bu sosyal adalet ilkesine uygun düşmemektedir. Gene aynı okula başvuran tüm öğrencilerden 50 lira sınav masrafı, 100 lira okul koruma dederneğine "zorla" kesilmektedir. Bu durumdan tüm veliler dert yanmaktadırlar. Bu işin bir ilgilisi yok mudur? diye feryat etmektedirler. Yine buna rağmen de bu uygulama sürmektedir. Tüm veliler birlik olup yasal olmayan bu paraları kestirmemelidirler. Çünkü hiç kimsenin zorla para almaya hakkı yoktur. Sanayi şehri olan Zonguldak'a ikinci bir Endüstri Meslek Lisesi kurulma istekleri de dikkate alınmamaktadır. İlgililer "Bakanlık ödenek vermiyor, ne yapalım?" demektedirler. İster bakanlık ödenek vermesin ister vilayet bu konu üzerinde durmasın, sonuç aynıdır. Yoksul halk çocuklarını okutmamalı. Çünkü bu okula genellikle yoksul aile çocukları gitmektedir. Böylece eğitimin kimlere hizmet ettiği bir kere daha açığa çıkmıştır.

Diğer taraftan, Yenice bucağından gelen öğrencilere de ilçenizde okul var, oraya kayıt yaptırın denilerek zor duruma düşürülüyor. Çünkü ailelerinden bir ya da birkaç kişi Zonguldak bölgesinde iş tutmaktadır. Öğrencisiyle daha yakından ilgilenme olanağı bulacaktır. Eşitsizliğin her yerde görüldüğü gibi bu konuda da öğrenciler eşitsizlikle karşı karşıyadırlar.

İşçilerin, köylülerin, tüm emekçi kesimlerin sorunlarının kökten çözümü, kapitalizmin yıkılıp yerine, işçilerin, köylülerin, emekçilerin devrimci-demokratik iktidarının kurulmasıyla mümkün olacaktır.

Yaşasın tüm çalışanların ve devrimcilerin, demokratların birliği.

FAŞİZME KARŞI OMUZ OMUZA!

karadeniz dev-genç zonguldak subesi açılmalıdır

Faşist saldırıların kitle katliamlarına dönüştüğü günümüzde faşist cinayet şebekelerinin üzerine gidemeyen oligarşinin reformist siyasetinin temsilcisi CHP ağırlıklı hükümet Demokratik kitle örgütleri üzerinde yoğun bir baskı uygulamaktadır. Demokratik kitle örgütleri üzerindeki bu baskılar oligarşinin Türkiye halkları üzerindeki baskı ve terörünün bir parçasıdır. Şehrimiz Zonguldak'ta da gençliğin merkezi kitle örgütü Karadeniz Dev-Genç Zonguldak şubesi polis tarafından basılmış, dernek aranmış, üyeleri sabahlara kadar karakolda tutulmuş ve dernek valiliğin emri ile gerekçesiz üç ay süreyle kapatılmıştır. Devrimciler Karadeniz Dev-Genç üzerinde oynanılmak istenilen oyunları açığa çıkartacaklardır. Anti-Demokratik uygulamalar son bulmalı, faşist cinayet şebekeleri dağıtılmalı, Karadeniz Dev-Genç Zonğuldak şubesi açılmalıdır.

KDZ DEV-GENÇ Ayancık şubesi halk gecesi

Kuruluşunun 5. yılında Karadeniz bölgesi ve tüm Türkiye çapında işçi, köylü ve öğrenci gençliğin Anti-Emperyalist, anti-faşist ve anti şovenist ilkeleri doğrultusunda mücadelesini, halklarımızın kurtuluş mücadelesine tabi kılan ve bu mücadelenin en ön saflarında yen alan KDZ. DEV-GENÇ Ayancık şubesi 16 Eylül 1978 Cumartesi günü" "Halk Gecesi" düzenlemiştir. Gecede, faşist Şili cuntasının işbaşına gelişinin 5. yılında(11 Eylül 1973)

Allende'nin devrilişini anlatan "Şili'de Av" isimli oyun, folklor gösterileri ve koro kitlenin "Faşizme karşı omuz omuza" ve "Yaşasın Sosyalizm" sloganlarıyla sürmüştür.

KDZ. DEV-GENÇ Ayancık şubesi daha kuruluşunun 6. ayını doldurmadan Ayancık'taki Anti faşist mücadelenin en ön saflarında yer almış ve gençliğin biricik örgütü haline gelmiştir. Halklarımızın kurtuluş mücadelesinde en ön saflarda yerini alan derneğimiz, halkımızın gereksinmesi olan sanat ve kültür alanında da çalışmalarını sürdürmüş ve bundan böyle de sürdürecektir.

Gecenin açış konuşmasını yapan KDZ. DEV GENÇ Ayancık şubesi yönetim kurulundan bir arkadaş konuşmasında: "CHP'nin umut olmadığını, halklarımızın kurtuluşunun kendi elleriyle kuracakları Demokratik Halk İktidarı ve sosyalizmle mümkün olacağını vurguladıktan sonra, sözlerine şöyle devam etmiştir: "CHP'nin boşalttığı umut koltuğuna faşistler kitle katliamları, sokak gösterileri ve mezhep kışkırtmalarıyla bir umut gibi yükselerek yerleşmek istemektedirler. Sanat konusunda da sanatın emekçi halklarımızın kurtuluşu için bir araç olduğunu ve sanatın, kültürün halklarımızın aydınlatılması, onlara yaşamı, sınıf savaşının, sosyalizmin anlatılması yolunda bir araç olduğunu, biçimde ulusal, özde proleter olması gerektiğini anlatmıştır.

Sinop Eğitim Enstitüsünden gelen devrimci arkadaşların katkısıyla gecede folklor ve koro gösterileri yapılmış ve halkımızın çok büyük beğenisini kazanmıştır.

Daha sonra oyuna geçilmiş, oyunda faşist canavarlık ve devrimin "barışçıl bir biçimde olacağına dair sapık görüşler teşhir edilmiş ve Ayancık halkı "Faşizme karşı omuz omuza" şiarını atan devrimcilere tempo tutarak, gece devrimci bir olgunluk ve disiplinle sona ermiştir.

EĞİTİM ENSTİTÜSÜNDE ANTİ FAŞİST MÜCADELE

ESKİŞEHİR

Güçlerini gittikçe kaybeden faşistler, uzun bir süreden beri kapalı bulunan Eğ. Enstitüsünde sınavların başlamasıyla birlikte sınavları engellemek için devrimcilerin üzerine bombalı, taşlı, sopalı bir dizi saldırıya polis ve jandanma desteğiyle başlamışlar ama proletarya sosyalistlerinin tutarlı önderliğiyle başarısızlığa uğramışlardır.

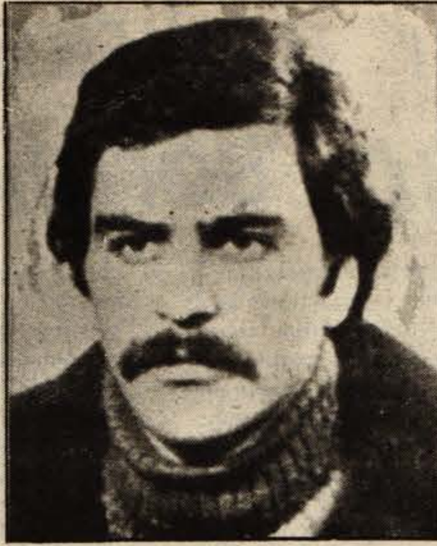
Bu saldırılar özellikle proletarya sosyalistlerine yönelmiştir. Hergün gazetesinde günlerce faşist kitleye teşhir edilen arkadaşlarımız sınavlar boyunca sürekli saldırıya uğradılar. Ama bir an için dahi yılmadılar ve hiçbir zaman yılmayacaklar. Beşyüz faşist köpek saldırdığı zaman, kırık cam parçaları taşlar ve sopalar altında yine yerinden bir adım geri çekilmeyip onlara "sizin taşlarınız, sopalarınız bizi yıldıramaz, size Eğitim'i mezar edeceğiz" diye haykıracaklar ve yine en önde bilinçli bir şekilde mücadeleye devam edeceklerdir. Bu mücadeleye büyük "umutlarla" ve vaatlerle iktidara gelen reformist CHP hükümetinin devrimcilere takındığı tavrın nedenini unutmadan, her saldırıya uğramadan sonra polis tarafından göz altına alınmanın yılgınlığa kapılmadan ve tüm anti-faşistlerle omuz omuza mücadele vermenin gereğini unutmadan, mücadeleye devam edeceklerdir.... ta ki Eğitim'den faşistler sürülünceye kadar.

KAHROLSUN FAŞİZM
FAŞİSTLER GİDECEK EĞİTİM SÜRECEK.

FAŞİZME KARŞI OMUZ OMUZA!
Esk. Eğ. Enst.'den KURTULUŞ'çular.

FAŞİST KATLİAM

FAŞİST KATİLLER SUAT KOÇER ve HALUK TAMDOĞAN'I KAÇIRARAK KATLETTİLER

İSTANBUL

MHP İl Başkanı ve diğer iki faşistin öldürülmesi üzerine faşist cinayet şebekeleri intikam eylemleri düzenlediler. Taksim'den Sarıyer'e gitmekte olan bir otobüsten kaçırılan Suat Koçer ve Haluk Tamdoğan kurşuna dizilerek öldürüldüler. Kurşuna dizilen bir diğer devrimci ise ağır yaralı olarak kurtuldu. Suat ve Haluk'u kurşuna dizen faşist çeteden Cengiz Ayhan adlı faşist tesbit edildi. Cengiz Ayhan'ın ülkücü olduğu, askerliğini "komando" olarak yaptığı, Suat ve Haluk'dan başka bir çok başka devrimciyi de öldürdüğü veya yaraladığı tesbit edildi. Ayrıca 14 yaşındaki küçük bir kızı iğfal ettiği de ortaya çıktı. Aranmaya başlanmasından bir süre sonra Emniyet Müdürlüğüne telefone den faşist katil kendisini arayan polisleride ölümle tehdit etti.

Suat vè Haluk'un kaçırıldığı gün Fındıkzade'de ise bir başka otobüsten iki kişi kaçırıldı. Bugüne kadar bu iki kişiden hiç bir haber alınamadı. Suat ve Haluk' la birlikte kaçırılan ve ağır yaralı olarak kurutulan öğrenci kaçırılmalarından sonra götürüldükleri evde iki çıplak kız cesedi gördüğünü söyledi. Bugüne kadar bu iki kız dan da hiç bir haber çıkmadı.

DÖB Üyesi Suat Koçer'in cenazesi büyük bir anti-faşist gösteri oldu. Sabah saat 10.00'da morgun önünde toplanan devrimcilere polis cenazeyi vermek istemedi. Bir gün önce faşistlerin cenazeleri sırasında, yaratmaya çalıştıkları bütün teröre seyirci kalan polis devrimcilerin cenazesinin büyük bir anti-faşist gösteriye dönüşmesini engellemek istiyordu. Ancak devrimcilerin kararlı tavrı sonucu polis gerilemek zorunda kaldı ve saat 16.00'da Suat yoldaşın cenazesi alındı.

En önde DÖB, DEV-LİS ve EMEKÇİ-DER'in olduğu cenazeye bütün siyasi gruplar katıldılar. Cenaze boyunca anti-faşist sloganlar sık sık bütün gruplarca ortak bir biçimde atıldı.

Proletarya sosyalisleri yürüyüş boyunca yol kenarındaki kitlelere faşist saldırıları, hayat pahalılığını ve sömürgeci zulmü anlatan konuşmalar yaptılar, bildiriler dağıttılar.

Faşist katillerin otobüsten kaçırarak katlettikleri yoldaşımız SUAT KOÇER'in cenazesi arkadaşlarının omuzunda Faşizme Karşı Omuz Omuza sloganlarıyla gidiyor? Faşist katiler mutlaka yaptıklarının hesabını verecektir.....

ANKARA'DA 6 YURTSEVER KATLEDİLDİ

ANKARA

Ülke düzeyinde sürdürülen faşist terör, geçtiğimiz günlerde de yeni saldırılar tertipledi, yeni kurbanlar aldı. Faşist çeteler, 8 Ekim gecesi, Ankara Bahçelievler semtinde bir evi bastılar. Evde bulunan 7 devrimciyi teslim alan faşistler, 5ini bayıltarak kurşuna dizdiler. 2'sini ise kaçırıp Ankara dışında bir yerde işkence ederek öldürdüler. Bir devrimci ise ağır yaralanarak ölüölümden kurtuldu. TİP üyesi olan bu 6 yurtsever insan profesyonel faşist çetelerin alçakça baskınları sonucunda hayatlarını yitirdiler.

Hergün birkaç yurtseverin öldürülmesiyle süregelen faşist saldırılar, son günlerde alabildiğine yoğunlaşırken, bu olayla birlikte faşist saldırganlık da yeni boyutlar kazandı.

Gerçekten de son haftalarda gelişen olaylar ve faşist saldırıların ulaştığı boyutla birçok açıdan son derece düşündürücüdür:

Her şeyden önce faşistlerin insanlık düşmanı saldırgan yüzü bir kere daha halkımızın gözleri önüne sergilenmiştir. Faşizmin emekçi halkların en korkunç düşmanı olduğu bir kere daha kanıtlanmıştır. Kurtuluş'un açmış olduğu kampanya ile ilgili olarak, faşist saldırıların içyüzünün ve amacının teşhir edilmesi, faşist demagojinin açığa çıkarılması ve saldırılara karşı mücadelenin yükseltilmesi görevimize daha bir önem kazandırmıştır.

Faşist saldırıların kazandığı yeni boyut, insanların belediye otobüslerinden, evlerden, sokak ortasından kaçırılarak kurşuna dizilmesi; evler basarak katledilmesi şeklindedir. Faşist çeteler, birçok bombalı ve silahlı eylemlerin yanında, saldırılarını daha da arttırarak ve tırmandırarak, ev ve işyeri basma ve adam kaçırıp kurşuna dizme gibi son derece insanlık dışı ve propesyonel eylemler tertipliyorlar. İstanbul İ.E.T.T. otobüsünden kaçırılıp kurşuna dizilen yurtsever ve Ankara'daki ev basma olayı sonucunda katledilen 6 yurtsever bilinçli ve planlı bir şekilde tırmandırılan faşist tertiplerin en son kurbanları oldular.

Artık faşist saldırıların hedefi bizzat kendi beyanları ile açıkça belli olmuştur: Hükümetin "anarşi" ile başedemediğini sürekli kanıtlamaya çalışırlarken, alternatif olarak da sıkıyönetim istemektedirler.

Faşist çeteler son saldırılarıyla kitleler arasında kesin bir bozgun ve yılgınlık yaratarak huzursuzluğu artırmaya çalışıyorlar. CHP ağırlıklı hükümetin aczini göstermeye uğraşırken; emekçi halklarımızı baskı altında tutacak, demokratik ve anti-faşist mücadelemizi ezecek bir askeri yönetim öneriyorlar.

Bütün bu gelişmeler karşısında, reformist CHP hükümeti, tüm bir teslimiyet içerisindedir. Faşist harekete karşı mücadeleden kaçınan CHP hükümeti, faşist saldırılar karşısında boyun eğmek durumunda kalıyor. Faşist terörün kaynağına inmeyi, MHP Ülkü Ocakları, ÜGD gibi faşist yuvaları dağıtmayı red dediyor. Reformistler, faşistlerin karşısında duramıyor, faşizme teslim oluyorlar.

Reformistler, hergün bir sürü yurtseverin kanının akıtılmasının sorumluluğunu duymuyorlar. Ve aksine çetelerle, devrimcileri bir tutuyorlar. Emekçi halkımızın, sosyalistler öncülüğündeki anti-faşist mücadelesini engellemeye çalışıyorlar.

Olaylar ve gelişmeler bir kere daha göstermiştir ki, faşizmi ancak kitlelerin örgütlü gücü yenecektir. Faşist odaklar, ancak sosyalistlerin bilinçli, kararlı ve örgütlü mücadeleleriyle dağıtılacaktır. Yoksa reformistlerin teslimiyetiyle, pasifizmiyle değil, Faşizmin azgın terörü karşısında yılgınlık, dağınıklık, ve pasifizm ölüm demektir.

Faşist saldırıları engellememiz tek yolu anti-faşist mücadeleyi yükseltmektir.

FAŞİST KATİLLERİN KATLETTİĞİ DEVRİMCİLERİN 4'ü

LATİF CAN

EFRAİM EZGİN

HÜRCAN GÜRSES

OSMAN NURİ UZUNLAR

LAR LANETLENDİ

FAŞİST SALDIRILAR KARŞISINDA GEREKLİ CEVABIN VERİLMESİ, FAŞİST KATLİAMLAR KARŞISINDA KİTLE GÖSTERİLERİ, EMEKÇİ SINIFLARIN FAŞİZME KARŞI MİLİTAN MÜCADELESİNİN ÖRGÜTLENMESİ VE BÜTÜN BUNLARIN ÜLKE DÜZEYİNDE GELİŞTİRİLMESİ İŞTE EMEKÇİ SINIFLARIN UMUDU, YALNIZCA BUDUR.

ANKARA'DA ON BİNLER HAYKIRDI

○ *Faşist Yuvalar Dağıtılsın*
○ *Faşist Katillerden Hesap Soralım*

ANKARA

Faşist saldırganlık hergün azgınlaşarak artıyor. Ülkenin her yerinde katliamlara bir yenisi daha eklendi. Alçakça, adice bir saldırıyla Ankara Bahçelievler'de 6 yurtsever katledildi. Hem de evlerine geceyarısı yapılan bir baskın sonucu.

Faşist katliamlar yeni boyutlar kazanıyor. Bu olay bugüne kadar benzeri görülmemiş bir olaydı. Bugüne kadar işçiler, köylüler, öğretmenler, memurlar, öğrenciler okullarında işyerlerinde ve sokaklarda katlediliyordu. Faşist cinayet şebekeleri artık bunlarla yetinmiyor, devrimcilerin, yurtseverlerin evlerini tek tek tesbit edip evlerine baskın yaparak katliamlarını gerçekleştiriyorlar. Faşist çetelerin yeni yeni katliam taktikleri geliştirdikleri ve bu konuda cüretlerinin, CHP hükümetinin tutumuyla dahada arttığı gün gibi açıktır. Faşistlerden hesap sorulacağı vaadi ile halklarımızı aldatarak hükümet olan CHP'nin faşistlere hesap veren bir tutum izlemesi, katliamların sorumlusunun MHP, ÜGD vb. faşist örgütler olduğunun bütün dünyaca bilinmesine rağmen üzerlerine gitmemesi, daha etkili katliam taktikleri için faşistlere gereken cesareti vermektedir. Fakat bir başka yanıyla da, oligarşinin her hangi bir tercihinin değil, ancak halkın kendi gücünün faşist katillerden hesap sorabileceğini göstermektedir. Umut, Halkımızın devrimci mücadelesindedir.ş Faşizmi ezecek biricik güç halkların devrimci mücadelesidir.

Faşist saldırılar karşısında gerekli cevabın verilmesi, faşist katliamlar karşısında kitle gösterileri, emekçi sınıfların faşizme karşı militan mücadelesinin örgütlenmesi ve bütün bunların ülke düzeyinde geliştirilmesi işte emekçi sınıfların umudu, yalnızca budur.

Ankara Bahçelievler'dede TİP üyesi 6 yurtseverink faşist katillerce katledilmesi üzerine, II Ekim çarşamba günü Ankara'da büyük bir anti-faşist gösteri düzenlendi. Katılan tüm anti-faşist gruplarların olumlu bir diyaloğu ile ve disiplinli bir şekilde yapılan gösteride, sürekli olarak anti-taşist mücadele sloganları haykırıldı. "Faşizme karşı omuz omuza", "faşizmi ezeceğiz", "faşizme, zamlara, milli zulme son" sloganları caddeleri doldurdu. 20 Bini aşan bir kitle ile yapılan gösteriye, proletarya sosyalistleri 3500 kişi ile katıldı. Dev-Gör, Dev-Lis, Ankara Devrimci Kadınlar Derneği (ADKD), Enerji-Der, Tüm Or-Der, Emekçi-Der, Tüm Zerbank-Der, PTT-Der, Ankara Demiryolları Memurları Demeğinin de içinde yeraldığı sonuna kadar koruyarak gösterinin niteliğini etkiledi. Gösteri sonunda Kurtuluş grubu, Tandoğan meydanında andı içerek dağıldı.

Bu tür kitle gösterilerini, tüm emekçi sınıfların katılımıyla daha güçlü, daha etkili gösteriler haline getirmek, proletarya sosyalistlerinin görevidir. Ancak unutulmamalıdır ki, geniş kitle gösterileri anti-faşist mücadelenin bütün yönleriyle sürdürebilecek bir örgütlenmeye, proletaryanın devrimci partisinin yaratılmasına bağlıdır. Buna rağmen bugünden yapabileceğimiz, kitle gösterileri ile sınırlı olamaz. Bir yandan örgütlenmemizi pekiştirerek proletarya partisinin yaratılması doğrultusunda adımlar atarken, öte yandan siyasi çalışmalarımızı faşist saldırılara karşı gerektiği şekilde korumak, ve kitle gösterilerini, faşist katillere karşı kitlesel şiddete dönüştürmek gerekmektedir. Bu doğrultuda tüm anti-faşist grupların eylem birliğinin sağlanabilmesi için gereken çaba gösterilmelidir.

KATLİAMI HACETTEPE DE 5 ÖRGÜT KINADI

Faşist katiller tarafından evlerinde topluca katledilen 6 yurtseverden 4'ü Hacettepe Üniversitesi Fen Fakültesi öğrencisidir. Cinayetin duyulması üzerine H. Ü. Fen Der bir forum düzenlemiştir. Forumda faşist katliamlar, lanetlenmiştir.

Ayrıca Haçettepe Üniversitesi'nin 5 birim demeği : Fen-Der, Sosyal-Der, Müh-Der, Eve-Der, ve Ecza-Der yayınladıkları bir bildiri ile faşist katliamı protesto etmişlerdir.

Yayınlanan ortak bildiri de:

Devrimci, demokrat, ilerici yurtsever tüm güçlerin anti-faşist mücadele saflarında yerini alması ve faşizme karşı omuz omuza bu mücadeleyi yükseltmesi gerekir.

Saldırılar emekçi halkların yükselen bağımsızlık demokrasi Sosyalizm mücadelesini engelleyemez. Aksine bu mücadelekitlelerin kinve nefretini güçlendirip mücadeleye daha sıkı sarılmasını sağlar, Faşist katiller döktükleri kanda boğulacaktır. Faşist katillerden hesap sorulacaktır. Faşizme karşı omuz omuza Kahrolsun Faşizm" denmektedir.

Hacettepe öğrencileri II Ekim'de yapılan cenazeye de büyük bir kitle ile katılmıştır.

DTCF'LİLER FAŞİST KATLİAMI KINADI

DTCF öğrencilerinin örgütlü Tüm-DTCF-Der, faşistlerin Bahçelievler'de 6 kişiyi katletmesini protesto etmek çin boykot kararı almıştır Halkın Kurtuluşu oportünistl ri üç kişinin imtihanı varken "kitlenin acil talebi imtihanlara girmektir" gibi anlamsız gerekçelerle tüm kitlenin katıldığı bu boykota katılmayarak örgüt disiplinini çiğnemişlerdir. Boykot kararı gereğince II Ekim günü okul bahçesinde Tüm-DTCF-Der tarafından forum düzenlenmiştir. Bu sırada oligarşi-

Devamı:Sayfa 10'da

KATLİAM LİSELERDE GÖSTERİLERLE PROTESTO EDİLDİ

CUMHURİYET LİSESİ:

Katliam lanetlemek amacıyla okul boşaltıldı ve yapılanforumuDev-Lis'den bir arkadaş konuşmasında faşist saldırılara, hayat pahalılığına ve sömürgeciliğe karşı tek bir yumruk tek bir yürek olmanın önemini anlattı. Daha sonra okul Dev-Lis önderliğinde boykota gitti. Oligcrşinin polislerinin ve panzerlerinin tüm engellemelerine rağmen Emek son durağa kadar yürüyüşm yapılmış ve devrim andı içilerek dağılınmıştır.

CUMHURİYET ORTA OKULU:

Dev-lis önderliğinde boykot yapılmış boykot sırasında okul müdürünün odası işgal edilerek sınıflara hoparlör yoluyla yapılan konuşmallarda faşist canilerin katliamı anlatılmıştır. Daha sonra boykot yoluyla okulu boşaltan devrimciler lisedeki yürüyüşə katılmışlar ve 300 civarında bir kalabalık yürüyüş devam etmiş yoğun polis tehdidi Cumhuriyet Lisesi ve O. Okulu devrimcilerini yıldırmamış yürüyüş devrim andı içilerek son bulmuştur.

OPERA AKŞAM TİCARET LİSESİ :

Bahçelievler katliamını protesto etmek amaçıyla forum yapılmıştır. Dev-Lis' li bir arakadaş yaptığı konuşmada faşist katliamları, zamları, sömürgeciliği protesto etmiştir. Daha sonra devrim andı içilerek sınıflara girilmiştir.

OPERA GÜNDÜZ TİCARET LİSESİ :

Dev-Lis önderliğinde okul önündeforumdüzenlenmiş faşist canilerin katliamlarının pahalılığın ve şovenizminda yanılmaz boyutlara ulaştığı vurgulanmış daha sonra dersler boykot edilmiş bül büyük bir kalabalık "Faşist Yıldıramaz bizleri Devrim ateşi saracaktır heryeri" Şiarını haykırarak Hacettepe'ye kadar yürümüştür.

ULUS I. SANAT LİSESİ :

Dev-Lis'li arkadaşlarla 1000 kişilik bir kitleyle Ulus'ta trafiği keserek "Faşizme, zamlara ve milli zulme son" verilmesini vurgulayan bir gösteri yaparak Bahçelievler katliamını protesto etmişlerdir.

İNCESU AKŞAM ORTA OKULU :

1500 kişilik devrimci kitle "kahrolsun Bahçelievler katliamı" sloganını haykırarak okulu boykot etmişler. Koleje kadar yürüyüş yapmışlardır. Burda Dev-Lis'li bir arkadaş yaptığı konuşmada faşist cinayetlerin, kitap fiyatlarının, sömürgeci eğitimin mücadelelerini durduramayacağını anlatmıştır.

İNCESU LİSESİ:

Yapılan forum idare ve polis saldırısına uğramış ancak Dev-Lis'li gençler boyun eğmemiş direnmişlerdi. Bu arada, okul çevresinde toplanan faşistlere gereken cevap verilmiştir.

ESENEVLER LİSESİ :

Dev-Lis'lilerin önderliğinde gelişen faşist saldıraları lanetleyen bir forum yapılmış Bahçelievler katliamını kınamak amacıyla okulda boykot yapılmıştır.

YILDIRIM BEYAZIT LİSESİ:

Dev-Lis 'li gençler altı yurseverin katledilmesinin insanlık dışı bir saldırı olduğunu anlatan forumdan sonra boykot yapmışlar ve Hacettepe'ye kadar pahalılığı faşist cinayetleri ve ırkçı eğitimi lanetleyen sloganlar atarak vürümüşlerdir.

TUZLUÇAYIR LİSESİ :

Dev Dev-Lis önderliğinde yapılan forumda faşistlerin cani yüzü teşhir edilmiş ve boykot yapılmıştır.

ABİDİN PAŞA LİSESİ :

Dev-Lis'in düzenlediği, katliamları, zamları ve sömürgeciliği kınayan bir fomundan sonra boykot yapılmıştır.

ABİDİN PAŞA SANAT :

Dev-Lis'in düzenlediği fcrumdanfaşizmin kan içmeden yaşayamayacağı anlatılmış ve boykot yapılmıştır.

Ayrıca Saime Kadın' da A.P. Lisesi, A.P.S. Lisesi, Başkent TuzluÇayır, Mamak, Gülveren Liseleri ve Şafak Tepe O.O. öğrencileri pyaptıkları gösteri ile halkımızı faşist saldırılara, hayat pahalılığına ve sömürgeciliğe karşı omuz omuza mücadeleye davet etmişlerdir.

"DEVRİMCİ YOL" YALAN DEMAGOJİ ve PROVOKASYON DEĞİLDİR

"Kendilerine 'devrimciyim' diyen kimselerin birbirlerine taşlı sopalı ve hatta silahlı saldırılarda da bulunduğu bir ortam. Egemen sınıfların öteden beri istediği ve provokatörleri vasıtasıyla yaymaya çalıştığı 'solcular birbirlerini öldürüyorlar' demagojisini beslemeye çalıştığı bir ortamdır. Bu yüzden hangi görüşten olursa olsun kendisine 'devrimciyim' diyen herkesin uyanık olması gerektiği ortamdır. Özellikle böylesi koşullarda işin içine duygusallık, darkafalılık ve hele hele kabadayılık-lümpenlik gibi devrimci sorumlulukla bağdaşmayan davranış biçimleri karıştığı zaman, devrimci denetim ve uyanıklık da bu kör döğüşü içinde, toz duman içinde kalacak, kimin 'iyi niyetli' kimin 'provokatör" olduğu belirtilmeyecektir. Ama objektif olarak belirgin olan tek olgu, bu tür davranışların kesinlikle oligarşiye hizmet edeceğidir" (Devrimci Yol, Özel Sayı 10, Sf:4)

Dergi sayfalarında bu doğru sözleri söyleyenler, hemen herşeyde olduğu gibi bir kez daha dergi sayfalarında söyledikleri ile hayatta, pratikte tam tersi işler yaptılar. Çorum, Elazığ'dan sonra bu kez de Adana da bir devrimcinin kanıyla ellerini kirlettiler, hemen ardından da Kars'ta. Bu insanlara bıkmadan, usanmadan anlatmak gerekir ki, teori dergi sayfalarında kalacak bilgiler yığını değildir. Teori hayata, eyleme ışık tutmalı, yol göstermelidir. Dergi sayfalarında böyle yazıp, pratikte tersini yapmak tutarsızlığı samimiyetsizliği, size birşeyler kazandırmak bir yana çok şey kaybettirir ve kaybettirmektedir de. En son olarak, onları düşündürmesi, davranışlarını gözden geçirmelerini sağlaması gereken kendi aralarındaki bölünme olayı, ortaya iki tane Dev-Genç çıkma olayı da, bu siyasetin teorisi ve pratiği arasındaki tutarsızlıktan, tutarsızlıktan da öte zıtlıktan değilmidir? Kendilerinden ayrılanlar da aynı şeyi, teori ile pratik arasındaki zıtlığı belirtmektedirler. Bu durumda oturup bir düşünmek, bugüne kadar yaptıklarını bir değerlendirmek gerekir. Ama nerde! Subjektivizm, grupçu çıkarların her şeyin üzerinde tutulması insanların gözlerini kör etmiştir. Bölünme olayını değerlendiren ve eleştirenlere karşı (bu arada Kurtuluş'a karşı da) ağız dolusu küfürle çamurla saldırıya geçmişlerdir. Başkalarıyla polemiklerinde "tencere dibin kara, seninki benden kara" mantığı egemen olmaktadır. Bu, gerçeklere gözleri kapamaktır. Görmezden gelinerek, gerçekler yok edilemez, birincisi "tencerelerin dibindeki karaları" tümüyle temizlemenin yolu, yöntemi üzerinde düşünmek, doğru davranışlar içine girmek gerekir. İkincisi, bu arkadaşlar kendilerini dünyanın en akıllısı ve kurnazı, başkalarını ise sersem zannetmekten vazgeçmelidirler. Herkesin kendisine yetecek kadar aklı vardır, olayları görüp, değerlendirebilirler. Dergi sayfalarında, veya yazılı-sözlü olarak ifade ettikleriyle hayatta yaptıkları arasındaki tersliği insanlar er veya geç görecek ve kavrayacaklardır. Nitekim de öyle olmamakta mıdır? Bu durumda bu yöntemle insanlar bir süre gerçekleri göremiyebilirler, "işler idare edilebilir" ama nereye kadar? İnsanlar hem "devrimci" olduklarını söyleyip, hem de gerçekdışı, uydurma ve yalan temellere dayanarak herhangi bir şey inşa edemezler. Veya inşa ettikleri, devrimin yararına, halkların yararına olamaz. Bu iyi kavranmalıdır. Eğer siyaset arenasına devrimci siyaset yapmak için çıkılmışsa, eğer sorun devrime, halkların kurtuluş mücadelesine yararlı olmak ise, bu böyledir.

Ülkemizin bugün içinde bulunduğu koşullar sol gruplar arasındaki ilişkilerin devrimci bir platformda gelişmesini hayati bir zorunluluk durumuna getirmiştir. Oligarşinin reformist eğiliminin siyasi temsilcisi Ecevit, hükümet olduğundan beri doğal olarak oligarşinin içinde bulunduğu ekonomik sosyal, siyasal bunalımdan, çıkması için çeşitli tedbirler alıyor. Oligarşi lehine aldığı her tedbir, her uygulama doğal olarak emekçi halklarımızın aleyhine oluyor. Kısacası halklarımızın "umudu" Ecevit hükümeti bunalımın yükünü emekçi halklarımızın sırtına aktarıyor. Halklarımızın değil, oligarşinin umudu olma fonksiyonunu yerine getiriyor. Böylece "umut" umutsuzluğa ve yılgınlığa dönüşüyor. Yeterli siyasi bilinç ve örgütlenme seviyesinde olmayan geniş yığınların içinde bulunduğu süreç budur. Bu süreçte faşist hareket çok yönlü amaçlara ulaşmak için çalışmaktadır. Faşist saldırılar kitle katliamları niteliğine bürünmüştür. Faşist propaganda, yalan ve demagoji ile geniş yığınlar nezdinde siyasi itibar kazanmaya, giderek onlar için yeni bir "umut" haline gelmeye çalışmaktadır.

Faşist saldırılara, teröre karşı direnecek, faşist propagandayı etkisizleştirerek, onun gerçek yüzünü sergileyecek olan güç sosyalistlerdir. CHP ağırlıklı hükümet bunu yapamaz. En tutarlı anti-faşist olan, faşizme karşı sonuna kadar mücadele edecek olan sosyalistlerdir. Sosyalistler öncelikle kendi aralarında anti-faşist eylem birliği oluşturmalı ve giderek faşizme karşı olan herkesi, en geniş çevreleri mücadele içine sokmalıdırlar. CHP'ye yönelik "umut" ların umutsuzluğa ve yılgınlığa dönüştüğü, buna karşılık faşizmin yığınların karşısına bir güç, alternatif olarak çıkmaya çalıştığı bu süreçte sosyalistler çok sorumlu ve bilinçli davranışlar içinde bulunmak zorundadırlar. Bu süreçte yığınlara güven verici davranışlarla alternatif olmaya çalışmalıdırlar. Anti-faşist eylem birliği vebirliksorununun bu denli önem kazandığı bu süreçte sol gruplar arasındaki ilişkileri ideolojik mücadele platformu dışına kaydıranlar hatta giderek "şiddeti" temel alacak kadar kendini bilmeyenler, halklara karşı en büyük sorumsuzluğu yapmaktadırlar.

Sosyalist hareketin işçi sınıfı temeline oturmamış olması, halen aydınlar seviyesini aşamaması bugün önümüzdeki en önemli sorundur. Bu durum sol gruplardaki mevcut küçük burjuva hastalıkların da temelini oluşturmaktadır. İşçi, emekçi yığınlardan kopuk gruplar, tam bir küçük burjuva aydının kafa yapısı ve sorumsuzluğu içinde davranışlarını belirliyebilmektedirler. Bu yapının belirlediği düşünce ve davranışların devrime yarar getirmesi elbette sözkonusu olamaz. Daha doğrusu şimdiye kadar olanlar, bizzat hayatın kendisi bunu yeterinceaçık bir şekilde ortaya koymuştur.

Bu olumsuzlukları ve kaynaklarını saptayarak, onları gidermek için çok yönlü ciddi ve bilinçli çabalar içinde olmak gerekir. Bu, doğru devrimci tavırdır. Oysa bir de mevcut durumdan hoşnut olan, olumlu veya olumsuz yaptıkları her işte keramet arayanlar vardır. Her davranışlarının doğru ve haklı olduğunu zannedenler vardır. Bunlar bugünden ve geçmişten hiç ders almamakta, bildiklerini okumaktadırlar. Dünyanın veya devrimci hareketin merkezi olarak kendilerini görmekte, dolayısıyla her yaptıkları "doğru" olmaktadır. İşte bu anlayış ve kafa yapısı küçak burjuvaziye aittir. Devrimci bir tavır, devrimci bir yol değildir. "Devrimci Yol" ısrarla bu ikinci tavır içinde olmaktadır. "En büyük grup biziz" diyenlerin, "herşey bizden sorulur" hesabında olanların, "devrimci Hareketimiz" diyerek sürekli olarak, Devrimci Yol siyasi hareketiyle sosyalist hareketi özdeş tutanların "faşizme karşı mücadelenin mihverini biz oluşturuyoruz" diyenlerin hayata objektif bir gözle baktığı ve doğru devrimci tavır içinde olduğu söylenebilir mi? Bu iflâh olmayan dar grupçuluk anlayışı kendi grubu dışında da devrimci mücadele verenlerin bulunduğunu görmemezlikten gelmektedir. Kendi hareketi eşittir sosyalist hareket olduğundan, her yaptığı doğru ve meşru olmaktadır. Bu anlayış terkedilmelidir, bu gidiş iyi bir gidiş değildir. Bu gidişin sorumlusu hastalıklı, küçük burjuva kafa yapısıdır.

Bu kafa yapısının yönlendirdiği insanlar özellikle son zamanlarda ciddi ölçülere varan, onarılmaz hatalar işlemektedirler. Bunlara karşı tavır alınmalı, sosyalist harekete verdiği ve bundan sonra da verebileceği zararların, tahribatların önüne çıkılmalıdır. Kendisine sosyalistim diyen herkes bu durumu değerlendirmelidir.

Devrimci Yol'un son zamanlarda bu yanlışlıklarda, onarılmaz hatalarda, oldukça yol almasını hızlandıran etkenlerin başında bölünmesinin yarattığı panik ve telâş olduğuna kuşku yoktur. Ve yine gözlenmektedir ki bu durumdan Devrimci Yol'un sorumlu tuttuklarından biri de -her ne hikmetse (!)- Kurtuluş'tur. Çünkü Kurtuluş, baştan beri D. Yol'u ideolojik olarak eleştirmekte, tutarsızlıklarını belirtmektedir. Ama buradan hareketle Kurtuluş D. Yol'un bölünmesinden sorumlu olabilir mi? D. Yol, doğal olarak kendi tutarsızlıkları iç sorunları, belirli- bütünlüklü bir ideolojik ve siyasi perspektiften yoksun olması sonucunda bölünmüştür. Bu gidişle daha da bölünmesi kaçınılmazdır. Kurtuluş bu gerçekliği saptayıp, gösterdiğinden D. Yol'un bütün hışmını üzerineçekmektedir. İşte son günlerde Antalya ve Adana'da D. Yol'la Kurtuluş arasında olan olaylar, daha doğrusu D. Yol'un ilişkileri ideolojik mücadele platformunun dışına taşırarak, zor yöntemlerine başvurmasını bu çerçevede kavramak gerekir.

D. Yol, olayları yaşayan herkesin bildiği gerçekleri çarpıttığı ve yalanla, gerçekdışı şeylerle kendisini savunmaya çalıştığı için, her iki olayı da kısaca aktarmak yararlı olacaktır.

Antalya'da olan şudur: Zirai Donatım Kurumu gübre depolarında yükleme-boşaltma işleri ihale yoluyla işletmeye verilmektedir. 6 Ayda bir kapalı zarf usulü ihale yapılmaktadır. Geçen ihale döneminde D. Yolihaleyi almış ve burasını çalıştırmaya başlamıştır. Ancak işçilerden dernek için belli bir aidat almasına rağmen işçilere yönelik pek birşey yapmamıştır. İşçiler giderek bu durumdan rahatsız olmaya, eleştirmeye başlamışlardır Ancak D. Yol'cular işçilere baskı yapmaya başlamış, bir süre sonra da bir kısım işçileri tehdit ve gözdağı ile işyerine sokmamağa başlamışlardır. Bu durumda işlerinden olan işçilerden bazıları Ant-Gör'e gelerek durumu anlatmışlar ve yardım edilmesini istemişlerdir. Ant-Gör'lü arkadaşlar D. Yol'cularla görüşmeler ve işçilerin birliğinin sağlanması gerektiğini anlatmışlardır. D. Yol'cular durumun düzeleceğini söylemişlerse de aradan bir süre geçince, aynı durumun devam ettiği görülmüştür. Bu arada ihale zamanı da yaklaşmıştır. İşyerine alınmayan işçiler Ant-Gör'lü arkadaşlara ihaleye birlikte girmeyi önermişlerdir. Ant-Gör'lüler tekrar D. Yolculara giderek, bir daha durumu anlatmışlar ve üç kişilik bir komite önermişlerdir. Biri Ant-Gör'lü arkadaşların, diğer ikisinin D. Yol'cuların ilişkide bulunduğu bu üç kişilik komite işyerindeki her türlü sorunu çözsün, işçilerin birliğini sağlasın ve ihaleye girsin demişlerdir. Ancak D. Yol'cular bunu reddetmişlerdir. Bunun üzerine ihaleye ayrı ayrı girilmiş ve Ant-Gör'lü arkadaşlar ihaleyi almışlardır. Bunun üzerine Dev-Yol'cular hırçınlaşmaya başlamıştır. Ancak Ant-Gör'lü arkadaşlar ihaleyi almalarına rağmen üç kişilik komite önerisini yinelemişler ve ihaleyi kazanmalarının önemli olmadığını belirtmişlerdir. D. Yol'cular tekrar kabul etmemişlerdir. Bunun üzerine işyeri çalıştırılmaya başlanmıştır. Ancak D. Yol'cular etkiledikleri işçileri göndermemişler ve işçilerin birliğini bölücü tutumlarını sürdürmüşlerdir.

Bir kaç gün sonra, sabah erkenden işyeri D. Yolcular tarafından "işgal" edilmiştir. Ant-Gör'lü arkadaşlar sabah geldiklerinde içeriye alınmamış ve "direniş yapıyoruz" denmiştir. Konuşup tartışarak durumu çözmeyi öneren Ant-Gör'lüleri tehdit eden D. Yol'cular tahrikçi ve provokatif davranışlarını sürdürmüşlerdir. Bu arada istenmeyen olaylar meydana gelmiştir. Polis hemen olaydan yararlanmaya çalışmış ve ayni akşam Ant-Gör bombalanmıştır. Ancak sorumluluklarını bilen devrimciler olayları tırmandırmamışlardır.

İşte, D. Yol dergisinde de yer alan bildiride anlatılan "tüccarlık", "patronluk", "müteahhitlik", "direniş yapan işçilere saldırmak" v.b. gibi bir yığın saçma ve uydurma, gerçek dışı suçlamaların aslı budur. Kısaca özetlediğimiz bu durumu Antalya'da herkes bilmektedir. Konu ayrıca demokratik kitle örgütleri platformunda da ele alınmıştır. Şimdi herkesin bildiği şeyleri D. Yol çarpıtarak, uydurma, gerçek dışı "motiflerle" süsleyerek ne yapacaktır? Eline ne geçecektir? Bu yöntemle kazanacağı ne vardır D. Yolun? Bilinmez!... D. Yol, bu devrimci olmayan yolu terketmelidir. Yalana, uydurmalara dayanarak siyaset yapmaya çalışmamalıdır. Devrimcilik adına zavallı ve gülünç duruma düşmektedir.

Adana olaylarına gelince. Adana'da D. Yol çok daha büyük bir hata işlemiş ve bir yoldaşımız sırtından kurşunlanarak ölmüş, bir yoldaşımız da yaralanmıştır. Olayın gelişimi şöyledir:

Adana'da devrimci hareket genel olarak geridir. İşçi sınıfının bu denli yoğun olmasına karşın sosyalistler yeterince örgütlü değildir ve Faşist hareket nisbi olarak güçlü durumdadır. Sol gruplar içinde D. Yol, hemen her tarafta olduğu gibi "en güçlü biziz", "Adana'da herşey bizden sorulur" havasındadır. Hemen herkese sekterlik yapmaktadır; saldırgan bir tavıra girmediği grup kalmamış gibidir. Bunlar bütün Adana'lı devrimcilerin bildiği şeylerdir.

Bir yoldaşımızın öldürüldüğü, bir yoldaşımızın da yaralandığı olay günü parkta Akademinin ve Eğitim Enstitüsünün seçimleri olacaktır. Akademide proletarya sosyalistlerinin öncülüğünde anti-faşist mücadele yükselmektedir. Seçimleri kazanamayacağını bilen D. Yolcular Akademi öğrencisi olmayanlara da oy kullandırdıkları halde divan başkanlığını kazanamamışlar ve kavga çıkararak seçimleri sabote etmişlerdir. Ertesi günü Eğitim'in seçimleri için parka gelen proletarya sosyalistlerine D. Yol'un sorumlularından biri gelerek tahrikçi bir şekilde konuşmuş, tehdit ederekseçimlere gelmemelerini söylemiştir. Herhangi bir provokasyona meydan vermemek için sorumlu davranmasını bilen proletarya sosyalistleri seçimlerin yapılacağı toplantıya bir temsilci göndererek durumu açıklamayı ve ondan sonra topluca gitmeyi kararlaştırmışlardır. Ancak toplantıya gönderilen temsilci arkadaş D. Yol'cular tarafından konuşturulmamışve hakarete uğramıştır. Proletarya sosyalistleri topluca seçimlere gidince, Halkevinden çıkan D. Yolcular arkadaşlarımıza saldırmışlar ve tekrar kavga çıkmıştır. Parkın çıkış kapısına doğru giden arkadaşlarımıza arkadan ateş açılmış ve bir arkadaşımız arkasından vurularak ölmüş, diğeri ise yaralanmıştır. Olay çok kısaca budur. Kendisine "devrimciyim" diyenler tarafından, bir devrimci öldürülmüş, bir diğeri yaralanmıştır ve bu kendilerine "devrimciyim" diyenler olanları ve yaptıklarını savunmaktadırlar. Evet, savunmaktadırlar! Esas vahim olan budur. Bunu neden mi söylüyoruz? Adana'da hala sözlü olarak söylediklerinin yanı sıra, olaydan sonra yayınladıkları bildiride bu durum kendisini ortaya koymaktadır.

Adana'da "Devrimci Yol" imzası ile dağıttıkları bu bildirinin tümünü basmak belki de yararlı olurdu -bir ibret vesikası olarak- ama herhalde D. Yol dergisi bu "tarihi görevi" yerine getirir. Onun için biz bildiriden bir kaç alıntı yaparak durumu sergiliyelim.

Olayın ardından yayınladığı bildiride D. Yol yine bir takım gerçek dışı ve uydurma şeylerle olayları çarpıtarak

kendisini savunmaya çalışmasının yanısıra şunları söylemektedir·

"Ülkenin her yanında halk güçlerinin arasına düşmanlık tohumları saçmaktan başka bir işi olmayan KSD'nin..."

"KSD'nin bugün ülkenin neresinde üç-beş adamı varsa devrimcilerle uğraşmayı kendilerine esas iş edinmişlerdir.

"...faşizme karşı mücadele etmek diye bir sorunları olmayan üç-beş KSD'li..."

"Adana halkı KSD'lileri faşizme karşı mücadelelerinin içinde görmemiştir."

"Sağdan soldan topladıkları bir kaç lümpeni kemikleştire bilmek için ve Devrimci Hareketi kendisiyle uğraştırmak uğruna anti-faşist saflarda bölünme yaratan KSD..."

Evet, arkadaşımızı öldürmelerinin ardından bir de bu hezeyan dolu ağızlarından köpük saçarcasına bu lafları yazan bildiriyi basıp, dağıtabilmektedirler. Daha yoldaşımızın ellerine bulaşmış kanı kurumadan. Ölen yoldaşımız ki, ölmeden önce hastahanede polise verdiği ifadede sol hareket adına bu yüzkarasını örtbas etmeye çalışmıştır. Sırtından bir kahpe kurşuna kurban gitmesine rağmen, son nefesini verirken devrimci sorumluluğunu unutmayan yoldaşımız bir yanda; ve yukarıda aktardığımız sözler bir yanda ... Devrimcilikten biraz olsun nasibini almış olanlar nasıl hem de bir ölüm olayından sonra bu lafları edebilirler ? Bu ne sorumsuzluk, bu ne kendini bilmezlik, sosyalizm adına yapılan bu ne kepazeliktir böyle ?

Bütün bu söylediklerine inanıyorlarsa, hiç bir işe yaramayan "KSD'lilerin" katli vacip olur, tabii ! Yaptıkları bu dur. Lanet olsun bu mantığa !

Ve yine bütün bunların ardından olaydan üzüntü duyduklarını söylemeyi de "formalite icabı" olarak unutmuyorlar, "gelin birlikte faşizme karşı mücadele verelim" diyorlar. Sayıp, döktüğünüz bütün o özellikleri taşıyan "KSD lilerle" ne işiniz var öyleyse ?

Yine bildiride şunu demektedirler:, "Siyasetlerine güvenmedikleri için açık ideolojik mücadeleden kaçınarak kendi kendilerini inkar ederek demokrat ayaklar atmışlardır" Demokrat ayakları atmışız ! Bu sözler bir devrimciye mi ait olabilir, yoksa bir lümpene mi ? Elbette bir lümpene ait olabilir.

"Kimsenin 'kabadayılığına' devrimci eylemin disiplinini 'tayin etme' hakkı tanınamaz ve tanınmamalıdır. Kimse de lümpenlere ve kabadayılara 'benim tekkeden' diye sahip çıkmamalıdır." (Devrimci Yol, Özel Sayı 10, sf.4) Evet D.Yol, bu yazdıklarına uyun ve bu lümpenleri saflarınızdan temizleyin, eğer ki yazdıklarınızda biraz olsun samimi iseniz...

Bildiriyi kaleme alan kendini bilmezlerin gözleri o derece dönmüştür ve o derece sorumsuzlaşmışlardır ki örneğin şöyle geleceğe yönelik provokasyon yatırımları yapabilmektedirler. "Kozanda devrimcilere siyasi çalışma hakkı tanımayacaklarını ileri sürüp devrimcilere silahlı saldırılar düzenlemeyi tasarlamaktadırlar." Evet, gelecekte Kozan 'da biz böyle yapacakmışız ! ?

Bu pespaye mantıkla nereye varacaksınız arkadaşlar ? Bu sözler sizin yeni tertip ve porvokasyonlar içinde olduğunuzu gösterir, bundan vazgeçin !

Bir de kendilerini savunabilmek veya en azından suçlarını hafifletebilmek için kendi arkadaşımızı yine kendimizin vurma ihtimallerini ileri sürerek korkunç bir yalana başvurmaktadırlar. Ama güneş balçıkla sıvanır mı ? Göz göre göre nasıl bu kadar yalan söylenebilir. D. Yol o kadar güç durumdadır ki, yalancılık batağında battıkça batmaktadır. Biryalanı desteklemek için bir yalan, bir yalan daha... böyle gitmektedir. Bu sizi kurtaramaz arkadaşlar !

Bildirilerinde; "Dışarıdan kavga yerini saldırganların taramaları sırasında kaçışan bir kısım KSD'li de dahil herkes kendini kurşunlardan korumak için yere atıyordu. Vurulanlar kaçışan KSD'liler olduğundan... arkadaşlarını vurma ihtimali yüksektir. Çünkü devrimciler (D?Yol'cuları kastediyor) ateş ederken kitleyi korumak için..." diye devam ediyorlar.

Yalanın bu kadar korkuncu ve acemice düzmecesi az görülür. Arka arkaya gelen satırlarda kendilerini ele veriyorlar. "KSD'liler" hem ateş ediyor, hem kaçışıyor, hem kendilerini yere atıyor, hem de vurulanların hepsi "KSD'li"! ? Ve devrimciler de -D.Yol'cular- kitleyi korumak için ateş ediyorlar...! Bu rezalete son verin artık !

Kaldı ki iddia ettiğiniz gibi, "İlk, önce saldıran, ilk önce ateş açan "KSD'liler" olsa idi, bir devrimcininkanına ellerinizi bulaştırmakta haklı mı olacaktınız ? Bir devrimciyi öldürmek meşru mu olacaktı ? Bu ne biçim mantıktır ? Bir kere daha, bir kere daha bu mantığa lanet olsun !

Son bir noktaya değinerek bitirelim. D.Yol'un bildirisinde şöyle deniyor; "... bu olay elbette ki KSD oportünizmi için bulunmaz bir fırsat olarak değerlendirilmeye çalışılmaktadır." Kişiyi nasıl bilirsin diye sormuşlar, kendim gibi demiş !. D. Yol yine suç üstü yakalanmakta, kendisinin mantığına Kurtuluş'u da ortak etmeye çalışmaktadır. Daha önce olan bir olayı D.Yol nasıl kullandıysa, Kurtuluş'ta aynısını yapacak! Bu zavallı mantık D.Yol'a ait olabilir, çünkü onun böyle şeylere ihtiyacı vardır. Ama Kurtuluş her konuda olduğu gibi bu konuda da sorumlu davranmasını bilecektir. Sol içinde meydana gelen bu olayı , sol için bir yüzkarası olan bu olayı, çok fazla deşmeyecek, çok geniş yığınlara yansıtmayacaktır. Faşistlerin devrimcileri öldürüp, ardından 'solcular birbirini öldürdü' demogojisine malzeme sağlamayacaktır. Böyle bir yazıda olayı ele almamız D.Yol'a hakim olan mantığı, sakat anlayışı bütün devrimcilere teşhir etmek içindir. Önce kağıda-kaleme ki kendisi sarılmıştır, yüzlerce kişinin gözönünde olanları çarpıtmaya kalkışmıştır. Bu zavallı çaba boşa çıkarılmalı ve durum ortaya konarak, teşhir edilmeliydi. Bu yazıyı onun için kaleme almak zorunda kaldık.

Faşist saldırıların hergeçen gün azgınlaşarak kitle katliamlarına dönüştüğü, hayat pahalılığının dayanılmaz boyutlara ulaştığı, Kürdistan'da sömürgeci baskıların yoğunlaştığı bu dönemde yapılması gereken bunlara karşı mücadeleyi yükseltmektir. Proletarya sosyalistleri bu asli görevleriyle uğraşacaklardır. Öte yandan da hayati bir zorunluluk halihe gelen anti faşist eylem birliğini engelleyen ve sosyalist hareketin birlik sorununa darbe vuran bu anlayış ve davranışlarla da ideolojik platformda mücadelelerini sürdürecekler, bu sakat kafa yapısını teşhir edeceklerdir. Proletarya sosyalistlerinin devrime ve halklara karşı zorunluluklarının bir gereğidir bu. Ama hiç kimse proletarya sosyalistlerinin bu sorumluluğunu yine proletarya sosyalistlerine karşı kullanmaya kalkışmamalıdır.

"Sol hareket içinde sınıflar mücadelesinin somut ve gerçek gereksinimlerinin ürünü olmayan amaçlarla, yapay ve provokasyona açık bir ortam yaratacak şekilde zor metodlarının kullanılmasına davetiye çıkartılmamalıdır. Tekrar edelim ki hiçbir derebeyliğin hazinesi bunun hesabını vermeye yetecek kadar zengin olamaz" ' (Devrimci Yol Özel, Sayı 10, Sf: 4)

Bu sözler doğrudur. Bu sözlere herşeyden önce yazanları da katılmalıdır. Evet, Devrimci Yol derebeyliğinin hazinesi o kadar zengin değildir !

KURTULUŞ NE YAPMAK İSTİYOR

Türkiye sosyalist hareketinin günümüzde en temel gerçeği, işçi sınıfı hareketiyle bütünleşememiş olmasıdır. Bu sorunun bir diğer ifadesi ülkemizde proletaryanın devrimci partisinin olmamasıdır. Böylesi bir durum karşısında Türkiye sosyalistleri ise dağınık, bölük pörçük bir durumda, kısacası tam bir kördöğüşü içindedirler. Türkiye sosyalist hareketinin durumunun bu biçimde saptanması sosyalistlerin önüne temel görev olarak partileşme sorununu koymaktadır. Bütün enerjimizi, bütün çalışmalarımızı ve yapacağımız her türlü eylemi, içinde yer alacağımız her platformu bu temel sorunun çözümü doğrultusunda değerlendirmek zorundayız. Hiçbir sorun, hiçbir platform bu temel görevin çözümüne hizmet etmesi gerektiği perspektifinin dışında ele alınamaz.

Sosyalistler niçin dövüşüyorlar? Sınıfsız, sömürüsüz yeni bir dünya için, sosyalizm için mücadele ediyorlar, bunun için dövüşüyorlar. Sosyalizm, sınıfların ve sömürünün yokedildiği, kollektif yaşam düzenidir. Kollektif bir dünya için mücadele eden insanlar, bugünden, kapitalizm koşullarında, bu amaç uğruna mücadelede kollektif bir biçimde savaşmak zorundadırlar. Kollektif mücadelenin somuta yansıması ise partidir.

KURTULUŞ hareketi, şimdiye kadar tüm çaçabasını temel görevin çözümü için harcadı. Bundan böyle de bu görev başarılıncaya kadar çabamız bu doğrultuda olacaktır. İçinde bulunduğumuz koşullar, olumsuz bir çok etkenin yanısıra olumsuzluğu olumluluğa dönüştürmenin olanaklarını taşımaktadır. Yöntemimiz, pratik temelinde sürdürülecek ideolojik mücadeledir. Anti-faşist mücadele, bu yöntemle yürüteceğimiz çalışmalar için bizlere Pratik temel sağlamaktadır.

Anti-faşist mücadele nasıl ele alınmalıdır? Daha önce birçok yazılarımızda faşizmin, oligarşinin sürekli bir eğilimi olduğunu anlatmıştık. Özellikle sınıflar mücadelesinin keskinleşmesine ve devrimci hareketin gelişmesine paralel olarak, oligarşinin egemenliğini sürdürmek için faşizm alternatifi gündemin birinci maddesindeki yerini alır. Ülkemizde faşizm, oligarşik devlet aygıtı içinde mevziler ele geçirmek için çalışırken, bir kitle hareketi de yaratmak için yoğun çaba harcamaktadır. Bu yolda son yıllarda hayli mesafe almışlardır. Faşist hareketin bu gelişmesi karşısında sosyalistler tutarlı mücadele yöntemleri ve taktikler geliştirmelidirler. Ancak yukarda da anlattığımız gibi bu soruna da temel görevin çözümüne hizmet etmesi perspektifinden yaklaşmalıyız. Faşizmin gelişmesi ve faşist saldırılar, faşist olmayan herkese yönelmiştir. Faşizmin kökünün kazınması, onun tarihsel yerine gönderilmesi bir devrim sorunudur. Faşizmin yokedilmesinin devrim sorunu olarak saptanması bilimsel bir tahlilin sonucudur. Ancak buradan çıkarılması gereken bir diğer sonuç, faşizmin yokedilmesi sorunu değildir. Nasıl faşizme karşı mücadeleyi devrim sorununa bağlı olarak ele almak ve bu doğrultuda bir çalışma biçimi oluşturmak gerekliyse; bugün devrim mücadelesinin gelişmesinin ilk ve temel koşulu olan proletarya partisinin yaratılması, günümüzde faşizme karşı mücadelenin bağlanması gereken ana halkayı göstermektedir. Kısacası, günümüzde faşizme karşı mücadele, partileşme sorununa bağlı olarak ele alınmalıdır. Faşizme karşı güçleri biraraya toparlamanın gereği siyasi açıdan gerekli olduğu kadar, zaten faşist saldırılar karşısında hiçbir grubun tek başına tutarlı ve güçlü bir mücadele örgütleyememesi, yani hayatın bizzat dayatması faşizme karşı güçbirliğini zorunlu kılmaktadır. Sosyalistler hayatın önümüze diktiği sorunlara cevap vermek durumundadırlar. Ancak hayatın önümüze koyduğu ve bizlere dayattığı sorunlar, bizlere temel sorunu ve temel görevimizi unutturamaz. Yani güçbirliği, eylem birliği ama niçin, neye hizmet etmesi için? Birşeylere karşı olmak noktasında birleşmek yetmemektedir. Her siyasal grup kendi doğrultusunda bu güçbirliğini birşeylere hizmet etmesi için değerlendirmek hakkına sahiptir. Yine aynı biçimde her grup kendi saptadığı hedefe hizmet etmeyen platformlardan çekilmek, ya da eylem alanını daraltmak hakkına sahiptir. Bu davranışının tutarlılığının veya tutarsızlığının sergilenmesi ve ispatlanması herkesin görevidir.

Ecevit Hükümetinin Amerikancı sarı sendika TÜRK-İŞ'le anlaşarak işçi sınıfına karşı imzaladığı Toplumsal Anlaşma ihanetine karşı dört siyasi grubun yürüttüğü bir kampanya vardı. Emeğin Birliği kampanya üzerine KURTULUŞ'un tavrına "eleştiriler" yöneltmiştir. Emeğin Birliği'nin "aylık kitlevi gazetesi" nin 3. ve 4. sayılarında yer alan bu "eleştiriler" den birinin başlığı da "Kurtuluş Ne Yapmak İstiyor?" sorusunu taşıyor. Kurtuluş'un ne yapmak istediğini anlamak için kahin olmaya ya da Kurtuluşçu olmaya gerek yoktur. Kurtuluş Dergisi ve gazetesinde yeralan yazıları dikkatleokuyan ve okuduğunu anlayan herkes bu sorunun cevabını rahatlıkla verebilir. Ancak biz yinede "Kurtuluş Ne Yapmak İstiyor?" sorusuna tekrar cevap verelim.

Toplumsal Anlaşma İhaneti karşısında dört siyasi grup biraraya gelerek "Toplumsal Anlaşmaya ve Ücretlerin Dondurulmasına Karşı Mücadele Kampanyası" açıp yürüttüler. Biz böyle bir kampanya içinde neden yer aldık? Birincisi, bu tür eylemlerle devrimciler arası diyaloğun kurulup gelişmesini savunduğumuz için; ikincisi, toplumsal anlaşmaya karşı daha güçlü protesto sesleri çıkabilmesi için. Bu tür eylemleri, devrimcilerin birbirinin sesine kulak vereceği, olumlu bir diyaloğun kurulacağı bir platform olarak değerlendirdiğimiz için bu kampanyada yer aldık. KURTULUŞ ta basından beri bu tür ortak eylemlere, toplantılara sürekli katılmak yanlısı olmuş ve katılmıştır. Devrimci grupların bir takım dolaylı yollarla değil, doğrudan biraraya gelip sorunları ortaklaşa tartışmasından yana olduk. Ve yine biz, sürekli olarak eylem birliklerinde büyük grup, küçük grup hesabına karşı olduk. Ancak demokratik platformda siyasal grupların güçbirliğinden sözediyorsak, bu platformda solun önemlice bir kesiminin yer almasının gerekliliğini vurguladık. Ve diğer grupların demokratik platformda biraraya gelmeleri için çalıştık. Anti-faşist mücadelenin ideolojik mücadeleye temellik yaptığını anlatırken, Eylem Birliğinin, ilkelerde kesinlik, programda açıklık, eylemde dürüst ve güven verici davranışı gerektirdiğini belirttik.

Sözkonusu kampanyaya bir çok grup çağrılmasına karşın kimse katılmadı. (Sadece miting sırasında Rızgari katıldı.)

Emeğin Birliği'nin "eleştiriler" ine konu olan ilk sorun ülke çapında dağıtılması kararlaştırılan ortakimzalı bildirinin dağıtımında çıktı. Biz Emeğin Birliği'nin ortak eylemlerde, ittifaklar anlayışından kaynaklanan tavırlarını gözönüne alarak bildirinin ortak imzalarımızla İstanbul dışında, ancak Gaziantep, Adıyaman ve Antakya'da dağıtılmasını, bunun dışında kalan yerlerde Emeğin Birliğinin bildirilerde imzasının olmamasını istedik. Bu önerimizle bir şeyleri amaçlıyorduk. Aynı şekilde bu illerin dışında ortak eylemlere Emeğin Birliği'nin katılmamasını istedik. Bu önerimiz kampanyayı açan diğer iki gruba karşı (Vatan Partisi ve Kitle) dolaylı birdayatmayı (!) da içeriyordu. Bunu onlara da açıkça anlattık. Onlar 4 ilin dışında bizimle

DEVAMI SAYFA 10 'DA

BAŞTARAFI SAYFA 9 'DA

değil, Emeğin Birliği ile hareket etme kararı aldılar. Onların kararları kendileriyle olan ilişkilerimizin değerlendirilmesinde bizim için bir ölçü olacaktır. Böyle bir sınırlama önerimiz hangi gerekçelere dayanıyordu ve neyi amaçlıyordu?

Gerekçe: 1-Emeğin Birliği bir çok konuda olduğu gibi ittifaklar konusunda sekterdir.

2-Emeğin Birliği, ortak eylemlerde dürüst ve güven verici bir davranışta değildir. İstismarcıdır.

3-Emeğin Birliği, eylem birliğinden , güç birliğinden, ittifaktan ideolojik birliği anlamaktadır. Yani hiçbir şey anlamamaktadır.

Bilindiği gibi 1977 1 Mayıs'ında KURTULUŞ, Emeğin Birliği,TEP ve Proleter ile birlikte yürümüş ve ortak çalışma sürdürmüştür. KURTULUŞ bu ortak çalışmada da hiçbir güç hesabı yapmamıştır. Çünkü bir bakıma Emeğin Birliği diye bir grubun varlığı da bu ortak çalışma sırasında duyulmuştur. Ancak 1 Mayıs'tan sonra Emeğin Birliği ortak eylemlerimize ve ortaklaşa kaleme aldığımız ve imzalarımızı taşıyan "1 Mayıs Provakasyonu ve Devrimci Tavır" broşürünü eleştirerek, o zamana kadar kendileriyle olan diyaloğumuzu kesmişlerdir. "Çünkü, demişlerdir,her şeyden önce bu ittifak içinde yeralan çeşitli grupların demokrasi uğruna mücadele anlayışlarında dahi köklü bir farklılık ve hatta zıtlık vardır...Nitekim demokrasi uğruna mücadelede bu grupların Emeğin Birliği politikasına tamamen zıt bir politika takip etmeleri, onların tamamiyle farklı bir demokratik-devrim anlayışına sahip olmalarından dolayıdır." (E.B.Sayı 8)

Yine bu arkadaşlar,1977 sonlarında İstanbul' da yüksek öğrenim gençliğinin örgütünün oluşturulması için çeşitli grupların sürdürdüğü calısmalara katılmama gerekçelerini şöyle açıklıyorlardı: "Burada beş grup biraraya gelmiş, ortak bir gençlik örgütü kurmaktan bahsediyorsunuz. Faşizm tahlilinde anlaşamayan insanlar, nasıl olur da ortak bir gençlik örgütünde biraraya gelebilirler? Emperyalizm , faşizm, şovenizm tahlilinde aynı şeyleri söyleyen insanlar biraraya gelebilirler." Hemen belirtelim, bu toplantılara DHKD, SGB, TEP, VP ve biz katılıyorduk. Yani emperyalizmden sosyal-emperyalizm, faşizmden sosyal-faşizm anlaşılması sözkonusu değildir. Zaten Emeğin Birliği'nin itirazı da bu değildir. Emperyalizm, faşizm, şovenizm konusunda Türkiye'de ve genelde aynı tahlili yapmak, aynı şeyleri savunmak durumu olsaydı, ayrı ayrı gruplar olmanın gerekçesi ne olurdu ki? Emeğin Birliği belirli ilkeler çerçevesinde biraraya gelmekten ideolojik birliği anlamaktadır.

Emeğin Birliği, demokratik devrim, emperyalizm, vb. konularında başkalarıyla aynı şeyleri savunmadığını görünce, diğer gruplarla demokratik platformda biraraya gelmenin "anlamsız ve imkansız"olduğunu söylüyor. Bu anlayışı savunan birinin cahilliğine ağlar mısın, güler misin?Temel konularda aynı tahlili yapan insanlar arasında ideolojik birlik var demektir. Ve asıl o zaman ayrı ayrı gruplar olarak varolmak anlamsız ve imkansızdır. Emeğin Birliği, ittifaktan ideolojik birliği anlamaktadır. Dolayısıyla bu ittifakları reddetmektir. Bu sekterizmdir.

Yine Emeğin Birliği 1 Mayıs 1977 deki ortak eylemimızle ilgili olarak kendi deyimleriyle " duvar dibi dedikoduları" yapmıştır. Bu tür, yani "biz sizi 77 1 Mayıs'nda kullandık" türünden dedikoduları yapmadıklarına yeminler edebilirler. Bu tür sözleri söyleyenlerin kendilerinden olmadığını belirtebilirler. Bir an için doğru söylediklerini kabul etsek bile, bu tür dedikoduları ortaya çıkartabilecek ortamı yaratan kimdir? Emeğin Birliği değilmi? Biz insanları sadece yazıp çizdikleriyle değil,davranışlarıylada değerlendiririz.1Mayıs1977 sonrası, bu arkadaşların bizlere karşı takındığı tavırları kendileri bir hatırlasınlar bakalım."Burunlarından kıl aldırmayan" küçük burjuva tavırları, çocuksu hırçınlıkları ve bazı bölgelerde Kurtuluşçularla kavgaya kadar varan sorumsuz ve sekter tavırlarını hatırlasınlar bakalım. "Sosyalistler arası forum " daki tavırlarını düşünsünler bir kez.

Biz kısaca belirttiğimiz bu nedenlerden ötürü Emeğin Birliği'nin güven verici bir tutum içinde olmadığını belirterek ve Emeğin Birilği'ne birşeyler de kavratmak, öğretmek cabasıyla ortak imzalı bildirinin dağıtımını ve eylemlerimizi dört ille sınırladık. Çünkü bu arkadaşlar, yukarda anlattığımız anlayışları nedeniyle,bu güne değin hiçbir ortak davranışa yanaşmamışlardır. Bugün ise Emeğin Birliği birden bire "birlikçi" kesilmiştir. Nereden nereye? Ancak bugün geldikleri nokta bir başka sakatlığı içinde taşımaktadır. Çünkü faşist saldırıların artması, hayatın dayatması karşısında bugün güçbirliklerinden bahsetmekte, üstelik bu noktada bir hamlede "ilkeli ve kalıcı" (!) güçbirlikleri kurabilmektedir! Genç-güç ve GEB'in "ilkeli , kalıcı, sürekli bir güçbirliği" (!) sözkonusudur . "Gençlik Cephesi yolunda atılmış ileri bir adım " sözkonusudur.

Biz Emeğin Birliği'nin geldiği bu noktada sadece hayatın dayatmasıyla, pragmatik bir biçimde değil, sosyalizm biliminden ve diğer sosyalistlerden de bir şeyler öğrenmesi gerektiğine inandığımız için kampanya ortak bildirisinin dağıtımını sınırlandırdık. Çünkü biz sosyalistlerin biraraya geldiği toplantı ve eylemlerde karşılıklı olarak öğreneceğimiz ve öğreteceğimiz çok şeyler olduğu inancındayız. Ama görülüyorki, Emeğin Birliği bizim bu tavrımızdan birşey anlamamaktadır. Zaten Emeğin Birliğinin, anlatmak istediğimizi bir hamlede kavrayacağınıda beklemedik. Bildiri ve eylemlerle ilgili sınırlama önerilerimizden amacımızın birincisininonlara birşeyleri kavratmak,ikincisinin bizlere güven veremeyen, "duvardibi dedikodularına " yolaçan davranışlarını düzeltmeleri için bir deneme olduğunu bu arkadaşlara anlattık. Arkadaşlarımız, bizim bu tutumumuzun yanısıra, bir yandan da kendileriyle diyaloğu sürdürmekten ısrarla yana olmamızı yine anlamamış olabilirler. Sağlık olsun!Bugün değilse yarın anlarlar!

Bizim kampanyadaki tutumumuzun yazdıklarımızla çelişkili olduğu iddiasına gelince; bu konuda uzunca söz söylemeye gerek görmüyoruz. Biz belirli ilkelerde ittifakın bir hamlede sağlanabileceğini söylemiyoruz, bir. Bunun bir güven, karşılıklı saygı ve dostça ilişkiler sorunu olduğunu söylüyoruz, iki. ve yine bu sorunun hayatı yönlendirme çabalarımıza hizmet etmesi gerektiğini söylüyoruz, üç.Kalıcı ve tutarlı güçbirliklerinin oluşturulabilmesinin proletaryanın devrimci partisinin var olup, olmadığı sorununa bağlı olduğunu söylüyoruz, dört.Belirli ilkeler çerçevesinde biraraya gelerek hayatı yönlendirmek üzere güçbirliği; herşeyden önce adı üzerinde güçbirliği. Eğer amaç hayatı yönlendirmekse ki bizce budur, bu güçbirliği ancak solun önemlice bir bölümünü temsil etmelidir. Yoksa "güçbirliği", "kalıcı ve sürekli güçbirliği"ancak Genç - Güç,GEB cephesi gibi birşey olabilir. Bu "gençlik cephesinin temelinin" Türkiye'de devrimci-demokratik gençlik hareketinin ne kadarını temsil ettiği ise herkesin malumudur. Böylesi bir güçbirliğinin neyi yönlendirdiği ve yönlendireceği ise ayan beyan ortada. "kalıcılığı" nı ise yaşayanlar görecek

Görülüyorki Emeğin Birliği bir uçtan öteki uca atlamıştır. Her türlü ittifakı reddeden bir anlayıştan, birdenbire nasıl ve neyin üzerinde yükseldiği belirli olmayan "cephe" ler kurmak anlayışına ulaşmıştır. Böylesi istikrarsız, tutarsızve pragmatik bir anlayışa sahip olanlara birşeyler öğretmek hakkını kendimizde görmemiz yanlış bulunabilir mi? Emeğin Birliği bu istikrarsız çizgisinden ötürü bugün "İlerleme" yanlısı örgütlerle, tıpkı VP yanlısı Genç-Güç'le olduğu gibi "kalıcı ve ilkeli, sürekli" güçbirlikleri oluşturabilmektedir. "Nötron Bombasına Karşı Savaşım" Yürütme Kurulunda İKD ile omuz omuza savaşım yürütebilmektedir. Onların bu davranışları ÇKP ve SBKP karşısındaki tutumları ve DETANT hakkındaki görüşleriyle birleştiğinde bizce olumsuz ve tehlikeli bir köşebaşında bulunduklarını gösteriyor. Çünkü Emeğin Birliği'ne göre, "SSCB de uygulanan politika (DETANT) yanlış değil, sadece emperyalizme karşı daha sert tavır alınmasını istiyoruz. SSCB, kapitalist olmayan yol ve barış içinde geçiş tezinin açık özeleştirisini yapsa da , pratikte savunmuyor. Proleter enternasyonalizmini uyguluyor, SSCB'nin tavrı sonuna kadar desteklenmesi gereken bir tavırdır. Bu tavrın dışında bir tavır düşünülemez."

Son bir nokta da, kampanyadan bizim iç sorunlarımızı ileri sürerek çekildiğimiz iddiasıdır. Biz kampanyanın İstanbul'da yaptığımız mitingle bitirilmesini önerdik. Eğer kampanyanın devamı sözkonusu olursa bizim bağımsızca yürüteceğimiz işler nedeniyle katılamayacağımızı söyledik. Çünkü bir kampanya ilelebet devam edemez. Bir yerde biter. Yoksa o, kampanya olmaktan çıkar. Nitekim biz "faşist saldırılara, hayat pahalılığına, sömürgeciliğe karşı mücadele kampanyası"açtık ve sürdürüyoruz.Bizim "Toplumsal Anlaymaya Karşı Mücadele Kampanyası" ndan çekildiğimizin söylenebilmesi için böyle bir kampanyanın hala ortaklaşa (bizim dışımızda) yürütülüyor olması gerek. Bu kampanyanın ortaklaşa yürüyüp yürümediğinin cevabını arkadaşlara bırakıyoruz.

Sonuç olarak diyebiliriz ki, KURTULUŞ şimdiye kadar sosyalistler arası ilkeli güçbirliğini savunmuştur.KURTULUŞ'un birlikçi ve sorumlu tavrını ispatlama gibi bir çabası sözkonusu olamaz.Bu KURTULUŞ'un mücadele tarihiyle ispatlanmış bir durumdur.Bütün bu söylediklerimizden sonra KURTULUŞ NE YAPMAK İSTİYOR ? Diye tekrar tekrar sorulabilir. O zaman da söylenecek tek söz kalıyor: Kurtuluş devrim yapmak istiyor.Devrimci mücadelenin gereklerini yerine getirmek istiyor.

DTCF'liler KATLİAMI KINADI

Baştarafı:Say.7 Süt.6'da

nin "güvenlik kuvvetleri öğrencilere saldırmış coplamış okul dışına çıkanlara ateş açmıştı. 6 arkadaş polis tarafından yakalanarak , okul içinde feci şekilde dövülmüşlerdir. Bu saldırılar, polis ateşiyle bir şkişinin öldüğü DTCF'ye yönelik saldırıların bir devamıdır. Oligarşi,faşistlerin bastıramadığı mücadeleyi , resmi görevlileriyle durdurmaya çabalamaktadır.Ancak DTCF öğrencilerinin mücadelesi , DTCF - Der önderliğinde örgütlülüğünü sağlamlaştırarak önüne çıkan bütün engelleri ezecektir.

DTCF'NİN DEVRİMCİ GELENEĞİ SÜRÜYOR , SÜRECEK ...

Baştarafı Sayfa 2'de

mak için ellerinden ne geldiyse yaptılar.Copladılar,kurşunladılar,taşlayıp emniyete, karakollara götürdüler,dövdüler,işkence yaptılar yine yılmadık bıkmadık. Okuldan bizi kapıdan attılarsa pencereden,pencereden attılarsa kapıdan girdik.Faşist polislerin emniyete verdikleri raporda şöyle yazıyordu:"Bizler ne yapsak bu komünistleri yıldırmayacağız. Bunlar yine gelecekler"

İşte oligarşinin resmi güçlerini en sonunda bunu kabul ettirdik. Fakat okul yönetimine ve faşistlere de zorla kabul ettirmeliydik. Bunun için okula alınmayan ve okulda bir dakika dahi bekletilmeyen bizler konferans salonunu işgal edip direndik ve çıkmadık , daha doğrusu bizleri çıkartamadılar ve böylece okulda var olabilmek için tırnağımızı bir kez takmıştık. Parmaklarımız kopsa bu kez dişlerimizle tutunacaktık, artık okula kenetlenmiş olan bizleri hiç kimse söküp atamazdı. Atamadılar da. Bundan sonra uzun vadede faşistlerin sökülüp tamamen okuldan atılması için çok yönlü çalışmalara girdildi. Kısa zamanda anti-faşist herkes yanımızda yer alıyor,sayımız gün geçtikçe artıyordu. Her geçen gün yeni mevzilerin kazanılmasını beraberinde getirdi. Bunu gören ve sonlarının iyi olmayacağını anlayan faşistler toplu halde okula giden bizlere silahlarla saldırdılar. Biz devrimciler faşistlerin bu saldırısına en sert şekilde cevap verip onları dağıtıp hemen okula gittik. Hemen okula gelmemiz herkesi şaşırttığı gibi faşistleri deliye çevirdi. Daha sonraki günlerde bu tip saldırılar tekrarlandı ama her seferinde faşistler püskürtülüp gereken derslerini aldılar ve böylece devrimcilerin kazanımlarıyla 76-77 yılı geride kaldı.

1977-1978 ders yılının başlamasıyla programımızda yer alan ve faşistlerin geritilmesinde ve en geniş kitleyle bağlar kurmamız açısından kantine girmemiz gündeme geldi. Bunun üzerine okulun açıldığı ilk gün kantine gırdik. Kantinin yarısında faşistler yarısında bizler aramızda ise oligarşinin polisi ve jandarması bulunuyordu. Ama bu resmi güçler faşistlere gereken dersleri vermemize hiçbir zaman engel olamadılar. Artık faşistler "Can güvenliği istiyoruz" çığırtkanlığını yapmaya başladılar. Oligarşinin reformist partisi CHP "Sola bir yumruk,sağa bir fiske" politikasıyla üstümüze yeni baskı metodları uyguluyordu. Bizler M.C. döneminde yılmadık CHP döneminde hiçbir zaman yılmayacağız. İşte böylece 1977-1978 öğretim yılı da geride kaldı.

Önümüzde kayıtlar,güz dönemi sınavları ve 8 aylık öğrenim süresi var. Kayıtların başladığı ilk gün Dernek çatısı altında kitle bir araya getirilmiş ve kayıt için okula gelen öğrencilere yardımcı olabilmek için ilk defa kayıt bürosu açılmış ve ilk defa okula gidilip her türlü yardımı yapmaya çalışıyorduk ki karşımıza çıkamayan faşistlerin yerine oligarşinin resmi güçleri olan Pol-Bir'li faşistler bizleri engellemek istediler. Sonuçta başarımızı hazmedemeyen bu resmi faşistler devrimcileri yaylım ateşine tuttular. Halkımızdan bir kişi yaralandı ve bir kişi de öldü ve olayı 20 Eylül 1978 günü akşamı Televizyon şöyle açıklıyordu: " DTCF önünde çıolayda bir kişi yaralanmış bir kişi ölmüştür. olayda silahkullanan polis hedef gözetmemiş, kesinlikle havaya ateş etmiştir 6 polis ise görevden alınmıştır!

Acaba vurulanlar havadamı geziyorlardı. Yalan söyleyip kamuoyunu yanıltmak istiyorlar. Ama bizler gerçeği kamuoyuna açıklamak için elimizden geleni yaptık. Bu tip saldırılar bizleri yıldıramayacaktır. Hepimiz tek tek bir kez daha suyumuzu aldık, çelikleştik ve bir kez daha bilendik hıncımızla...

Bu saldırıları Dernek insiyatifi altında basınla,bildirilerle,duvar gazeteleriyle ve yapılan kitle gösterileriyle kamuoyuna duyurmaya çalıştık . Olayın gelişimi içyüzü açıklandı ve faşsit Pol-Bir üyesi 6 polis açığa alındı.

Mücadelemiz durmadı, asıl mücadelemiz bundan sonra başlacaktır. Bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da Tüm DTCF-Der'in insiyatifi ile T DTCF'deki devrimcilerin birliği sağlanacak tek bir yumruk tek bir yürek şeklinde en son hesaplaşmaya kadar defalarca hesaplaşmak için faşistlerin karşısına dikileceğiz. Ve böylece DTCF'nin devrimci geleneği sürüyor...

Liseliler ! Emperyalizme, Faşizme ve Şövenizme Karşı Mücadelede Birleşelim

MİLAS'TA Liseli Gençliğin Mücadelesi Yükseliyor

Milas Orta Öğrenim Gençliğinin anti-emperyalist, anti-faşist, anti-şovenist ilkeler etrafında örgütlendiği Milas Dev-Lis kuruluşundan kısa bir süre sonra yükselttiği mücadele nedeniyle oligarşinin boy hedefi olmuştur. Dev-Lis yöneticilerine yönelen polis saldırıları üzerine Milas Dev-Lis Başkanı Şahi Özyavaş'ın yaptığı açıklamada şunlar denilmektedir.

"Milas Dev-Lis tüm gücü ile, demokratik lise mücadelesinin 'doğru devrimci özü ile' kavranılmasına ve kalıcı, geri püskürtülemeyecek 'Demokratik mevziler' kazanılmasına çalışılacaktır.

Oligarşi Milas Dev-Lis' i ve onu omuzlayan yiğit, kararlı unsurlarını boy hedefi seçti. Şindermek ve ezmek istiyor. En son olarak 1.10.1978 günü Dev-Lis yöneticilerinden H.Uğur ARSLAN ve Turan AKMAN arkadaşlarımız hiç bir 'somut' gerekçeye dayanmadan göz altına alındılar. Özellikle faşist komser Dursun AKÇA ve gene Pol-Bir'li polis Mustafa ÇANTA tarafından karakolda hakaretlere ve baskılara uğradılar.

Öte yandan I. ve II.M.C döneminde okuldan atılan devrimci arkadaşlarımız hala okula alınmamaktadır. Ne keskin "anti faşist' C.H.P. yöneticilerinin ve ne de 'ilerici' yöneticilerin kılıkı pırdamıyor. Oysa biz biliyoruz onlarda bilsinler ki : 1976-1977 Ders yılında Milas Lisesi boykotundan sonra faşist müdür Yurdal SARIALP tarafından (İlçe sınırları içinde okuyamaz) cezası verilen devrimci arkadaşlarımız Şahin ÖZYAVAŞ ve H.Uğur ARSLAN'ı okula yasaları da çiğneyerek almamayla, faşistlerin saldırganlık menzilinden çıkamazlar.

VEFA LİSESİNE FAŞİST SALDIRI

İSTANBUL

Vefa Lisesinde her gün daha kuvvetlenen, artan devrimci hareket, bugüne kadar türlü saldırılarla yok edilmek istendi. 77-78 Ders yılında 10 Kasım tarihinde yapılan ilk faşist saldırı bozguna uğratıldı. Bu günden sonra faşist saldırılar her geçen gün daha da artarak devam etti. Okul sene ortalarında bir bombalı saldırıya uğradı. Fakat devrimciler bütün saldırıları, karşılayarak onlara gereken dersi verdi. Faşistler devrimcilerin, terörle yıldırılamayacağını bir kere daha gördüler.

Daha sonra bu saldırılar öğretmenlere yöneltildi. Devrimci bir öğretmen olan Mustafa Kurt öldürüldü. Faşistler okulda barınamıyacaklarını anlayınca öğrenimi engellemek istediler. Son olarak da 12 Ekim 1978 günü faşist milisler okulu bombaladılar. Ve okul büyük bir hasara uğradı. Okul süresiz olarak kapatıldı. Ancak daha önceki saldırılar gibi bu saldırıda amacına ulaşamayacak, Vefa Lisesi öğrencilerinin Dev-Lis önderliğindeki mücadelesi daha da yükselecek.

orta öğrenimde yeni öğrenim yılı başladı

Dev-Lis yeni öğrenim yılının başlaması dolayısı ile okullarına gelen öğrencilere bir bildiri dağıtmıştır. Bu bildiride, bugün ülkemizde faşist saldırıların kitle katliamlarına dönüştüğü, hayat pahalılığının dayanılmaz hale geldiği, Kürt ulusunu yoketme tatbikatlarının yapıldığı anlatılmıştır. Öğrenciler üzerindeki baskıların da halklarımız üzerindeki bu baskı ve sömürünün bir uzantısı olduğu söylenmiş ve şöyle devam edilmiştir:

"Ülkemiz emperyalizme bağımlı yarı sömürge bir ülkedir. Ülkemizde yapılan herşey emperyalizmin denetiminde ve onların istemleri doğrultusunda yapılmakta, oluşmaktadır.

İşte mevcut eğitim sistemi de emperyalizmin çıkarları doğrultusunda görev yapmaktadır. Okullarda Orta Asya masalları okutularak gençlerin kafaları yıkanmakta, düzene uygun insanlar yetiştirilmeye çalışılmaktadır. Diğer yandan mevcut eğitim sistemi ırkçı-şoven zor asimilasyoncudur.

Dünya halklarının mahkum ettiği ırkçılığı savunmakta, Türklerin en üstün ırk olduğu, bir Orta Asya haritası üzerine çizilmiş oklarla ispatlanmaya(?!) çalışılmaktadır.

Tüm bunların yanında emperyalizmin denetiminde geliştirilen üniversiteler arası seçme sınavı, sadece burjuva çocuklarının okullara girmesini sağlamaktadır. Emekçi çocuklarının okullara girmesi büyük bir mucizeyi gerektirmektedir."

Daha sonra bu sorunların çözümü doğrultusunda demokratik lise mücadelesinin yükseltilmesi için öğrenciler Dev-lis saflarına çağrılmış ve ancak böylece bu mücadelenin kalıcı zaferine demokratik halk devrimiyle ulaşacağı anlatılmıştır.

Yasal bir bildiri olmasına rağmen bildiriyi dağıtan Dev-Lis'liler polisin saldırısına uğramışlar ve birkişi tutuklanmıştır. Bu yasal olmayan baskılar da Dev - Lis'in mücadelesini engelleyemeyecektir.

MERSİN'DE ORTA ÖĞRENİM GENÇLİĞİNİN MÜCADELESİ YÜKSELİYOR

Oligarşik devletin halklarımız üzerindeki baskılarından kaynaklanan bazı sorunlar Mersin ortaöğrenim gençliğinin önüne çıkmıştır. Bu sorunların başlıcaları şunlardır:

1-Okulların kapısındave koridorda polisin bulunması,

2-Birden fazla dersten kalan öğrencilerin okula devam etme hakkının gaspedilmesi,

3-Dışarıdan özellikle Kürdistandan gelen öğrencilerin okullara kaydedilmemesi,

4-Ortaöğrenim kurumlarının yöneticilerinin genellikle faşist olması.

Ortaöğrenim gençleri bu sorunlarının çözülmesi doğrultusunda mücadeleye atılmış ve bu amaçla örgütlenmeye başlamışlardır. Aralarında beş kişilik bir komite oluşturmuşlar ve Milli Eğitim Müdürlüğünü işgal ederek M.E.Müdürü ile görüşmek istemişlerdir. Gençler, Müdüre sorunlarını anlatmışlar ve çözümünü istemişlerdir. M.E.Müdürü bunların can güvenliğini sağlamak için alınan önlemler olduğunu söylemiştir. Öğrenciler ise cangüvenliğinin faşistler tarafından tehlikeye sokulduğunu ama okullarda faşistlerin olmadığını, bu önlemlerin oligarşik diktatörlüğün öğrenciler üzerindeki baskıları olduğunu anlatmışlardır. Öğrenciler bu baskılara direnecek ve sorunlarının çözümü doğrultusunda gerekli her yönteme başvuracaklardır.

ÖGRENİM HAKKI KISITLANAMAZ

Kürt öğrencilere "sakıncalı""sıfatı takılarak Mersindeki orta öğrenim kurumlarına kayıt yapılmıyor.

Kürt işçiler katmerli bir sömürü altındadır. Akdeniz bölgesinde mevsimlik işçilere ihtiyaç duyulmaktadır. Bu ihtiyacın büyük bir kısmını karşılayan işçiler KÜRDİSTAN'dan kalkıp bu bölgeye gelmektedirler. Özellikle Kürdistan'ın ilçelerinin çoğunda orta öğrenim kurumları olmadığı için orta öğrenimde okuyacak çocuklarını da beraber getirirler. Ama bu yıl Kürdistan'dan gelen öğrencileri orta öğrenim kurumlarına yazdırmak ve kaydettirmek büyük bir sorun haline gelmiştir. Öğrenim kurumları çeşitli sorunlar ve zorluklar çıkartarak bu insanların okumalarını engellemektedir. Fakat Devrimci Liseliler elinden gelen her türlü olanağı kullanarak bu arkadaşları çeşitli okullara sokmaya çalışmıştır. Öğrenim kurumlarının en ilginç isteklerinden bir tanesi de tanınmış kişilerden yazılı birbelge istemesidir. Bütün bunlar kağıt üzerindeki demokratik hakların bile uygulamada nasıl kısıtlandığını göstermektedir. Öğrenim eşitliği lafta kalmakta, Kürt çocukların bu haktan yararlanması engellenmektedir.

BİJİ RIZGARİYA KÜRDİSTAN
YAŞASIN ORTA ÖĞRENİM GENÇLİĞİNİN ANTİ-FAŞİST, ANTİ-EMPERYALİST, ANTİ-ŞOVENİST EYLEM BİRLİĞİ!
FAŞİZME KARŞI OMUZ OMUZA

Devrimci Bir Uyarı

İstanbul'dan proletarya sosyalistlerinden bir mektup aldık. Arkadaşlar mektuplarında bir süre önce bölgelerinde ölen bir devrimci Kürt arkadaşın ölüm yıldönümü nedeniyle ASK-DER imzalı bir pullama yapıldığını ancak bu pulllların kısa bir süre sonra DKD imzalı pullarla DEV-SOL taraftarların ca kapatıldığını bildiriyorlar.. Olayı bize bildiren arkadaşlar "bunun bir anlamı olmalı" diyorlar ve "... bizlere düşen görev Kürt halkının kurtuluş mücadelesinde kardeşlik, yoldaşlık bağlarını sıklaştırmak devrimci dayanışma ve yardımlaşmayı sağlamak ilerletici ve yapıcı olmaktır" diye devam ediyorlar ve olayı kınıyorlar.

Arkadaşlar tamamen haklıdırlar. Kürdistan'da ki sömürgeci baskıya karşı çıkmak, Kürt halkının ulusal sınıfsal mücadelesinde omuz omuza olmak bir görevdir. Bu görev DEVRİMCİ-SOL dan olan arkadaşlara da düşer. Bu açıdan bakıldığında bir başka pulla ölen bir devrimciyi anan pulları kapatmak yanlıştır. Ayrıca, soruna sadece ulusal açıdan da bakmamak gerekir. Bir devrimci ve hatta demokrat grubun anti-faşist, anti-emperyalist, anti-şovenist bir afişini, duvar yazısını, pulunu kapamak yanlıştır, hatalı bir davranıştır. Devrimciler, anti-faşistler arasında düşmanlığı, kin ve öfkeyi körüklemez. En fazla anti-faşist birliğe muhtaç olduğumuz bu günlerde böylesi davranışlardan kaçınmak tüm devrimcilerin-demokratların görevidir.

Meseleye böyle baktığımız takdirde DEVRİMCİ-SOL'dan arkadaşlar eğer bize bildirdiği gibi "bir anlam ile, yani bilinçli bir biçimde ASK-DER'in pullarını kapamışlarsa yanlış yapmışlardır. Yok eğer bu iş bazı DEVRİMCİ-SOL 'cu arkadaşların bireysel davranışları ise bu taktirde DEVRİMCİ SOL kendi arkadaşlarını bu uyarmalıdır.

İlkelerde savaş, devrimci kardeşlik.

izmir DEV-LİS 'İN YENİ ADRESİ

2. BEYLER 848 SOKAK NO: 4
KONAK / İZMİR

FSLN'de ve Burjuva muhalefet içindeki çeşitli akımlar

Frente Sandinista de Liberation Nacional (FSLN) içinde bugün üç değişik eğilim ayırdedilmelidir. FSLN, sol hareket içerisinde yıllardır en büyük güç ve en yaygın politik örgüttür. FSLN içindeki ayrılıklar, "Ekim saldırısı "ndan sonra belirgin şekilde ortaya çıktı. Bu saldırı FSLN'nin, "Tercerista"lar ("Üçüncüler") diye tanınan en güçlü kanadı tarafından yapılmıştı.

● "TERCERİSTA"LAR

1. Tercerista'lar, Nikaragua'nın "devrim öncesi" bir durumda bulunduğu ve burjuva güçlerini içine almak zorunda olan FSLN'nin, kesintisiz saldırıya geçmesi gerektiği kanısındadırlar. "Diktatörün devrilmesi ve demokratik ve halkçı bir yönetimin teşkili için Sandinista Halk Devrimi, yalnızca yoksul, sömürülen kitlelere değil, ulusun, diktatörün devrilmesinden ve demokratik halkçı sürecin açılmasından yana olan burjuva kesimlerine de dayanabilir" ("Lucha Sandinista" 2 Mayıs 1978, s. 14). Bu, "ne tam burjuva demokratik" ne de "tam devrimci" olacak kesintisiz süreçte, hareket egemenliğinin, öncü grubuyla (FSLN) politik halk örgütlerinin eline geçebilmesini garanti etmek için (FSLN) geniş bir cephe hedefine yönelik politik kuvvet olmak zorunda olsa gerek. Bu değerlendirmeyle "Tercerista"lar, Somoza'ya karşı olan muhalefetteki diğer güçleri (Udel, 12'ler grubu), ısrarla, birleşmeye çağırdılar. "Tercerista"ların asgari programı şunları içermektedir: Somoza'nın bütün servetine el kovmak, milli muhafızları tamamen temizlemek, senidkal ve politik örgütlenme özgürlüğünü güvence altına almak ve bankaları millileştirmek.

Görüldüğü gibi burada, Somoza'nın devrilmesine ağırlık verilmektedir. Her ne kadar, öncü grup FSLN'nin bu süreçte liderliği üstlenmesi gerekiyorsa da, halkın örgütlenme biçimlerine ve bir halk yönetimine ilişkin ayrıntılı tasarılar, belirgin bir şekilde ortaya konmamaktadır.

● UZUN SÜREN HALK SAVAŞI

2. Diğer tarafta "GPP" (guerra populary prolonga: Uzun süreli Halk Savaşı) vardır. "GPP", şu anda Nikaragua'da, devrimci bir süreç için objektif ve sübjektif koşulların henüz mevcut olmadığı kanısındadır. ("Circular Ejecutiva", Nr. 4). Onlara göre bugün güncel ana görev, saldırıya geçebilmek için kuvvetleri toparlamak yani FSLN'nin ve halkın ideolojik, politik ve örgütsel teçhizatlanmasını ileri götürmektir. Bu, herşeyden önce, bilinç noksanlığı, halkın (özellikle ilerici ve devrimci) örgütlerindeki gelişmenin hatalı ve halk örgütlerindeki birliğin henüz çok zayıf oluşu nedeniyle böyledir.

"GPP", Tercerista'ların politikasını kuralcı ve dar görüşlü bulmakta, bu konuda örneğin şunları yazmaktadırlar: FSLN "kendi politik amaçları ve mücadele anlayışları çerçevesinde, ne kısa vadeli amaçları, ne burjuva reformist yönetimlerinin teşekkülünü ve ne de, Dipilte-Ocotal, San Carlos ve Massaya karayolunda, Somoza'ya karşı silahlı çarpışmalarda da ifade olunduğu gibi, kışla baskınları vasıtasıyla iktidar olma taktiklerini gözönünde bulundurmuştur" (Comunicado nr. 7, 24. 10. 77).

"Terceriste"lar güneyde "Benjamin Zeleon", batıda "Rigoberto Perez" ve kuzeyde "Carlos Fonseca Amador" cephelerinde çarpışırken, "GPP" bildiğimiz kadarıyla şehirlerde ve ülkenin kuzeyinde ve batısında "Pablo Ubeda" cephesinde çalışmaktadır.

LIBERTAD A LOS REOS POLITIC SANDINISTAS FSLN

● TENDANCİA PROLETARİA

3. "Tendencia Proletaria" adındaki üçüncü akım, Marksist-Leninist bir parti kurmak istemekte ve "Tercerista" ları, "GPP" nin eleştirdiğine benzer şekilde eleştirmektedir. Değerlendirmesi şöyledir: "Tercerista"lar kitleleri eğitmedikleri ve örgütlemedikleri için, bugünkü saldırıları, sosyalist devrimden ziyade burjuva muhalefet gruplarına yararlı olmaktadır. "GPP" esas itibarıyla dağlara çekilmiş iken (ve muhtemel askeri bakımdan imha edilmişken), "Tendencia Proletaria" üyeleri her şeyden önce şehirlerde ve tarım işçileri arasında etkendirler. Lise öğrencilerinin bu yaz yaptıkları boykotta ve tarım işçilerinin örgütlenmesinde önemli bir rol oynamış olsalar gerek. Özdeki bu ayrılıkların üç akım içerisinde ne ölçüde yaygın olduklarını ve kitle hareketinin en ilerici kesimlerinde tartışılmakta olup olmadıklarını bilmiyoruz. FSLN'deki üç akımın hepsi şu anda, çarpışmaları, yardımları vs. düzenlemek amacıyla ortak bir başkomutanlık oluşturma çabasındadır.

● BURJUVA MUHALEFET

Herşeyden önce, burjuvazinin dinamik kesimlerini temsil eden UDEL, bir yıldan beridir, yeni oluşan anti-Somozacılığını güçlendirmiştir. UDEL'de herşeyden önce sosyal demokrat ve hıristiyan demokrat akımlar, Moskova yanlısı olan PSN ve iki tane de sendika vardır. UDEL'in son gelişiminde, bu yılın Nisan ayında, milli demokratik hareket MDN'nin teşekkülü, -bir kitle hareket türü olarak- önemildir. Bu hareketin lideri banker Robela Montalegre, ABD'nin sempatisini kazanmayı denemektedir. Robelo bu arada, merkezi New York'ta (!) olan bir "Nigaragua Demokrasi Derneği"nin kurulduğunu da açıklamıştır. Robela kısa süre önce bir röportajda, Somoza'ya karşı bir koalisyonda FSLN'yi de söz konusu etmek gerektiğini belirtmiştir; muhtemelen özellikle "Tecerista'ları kasdetmekteydi.

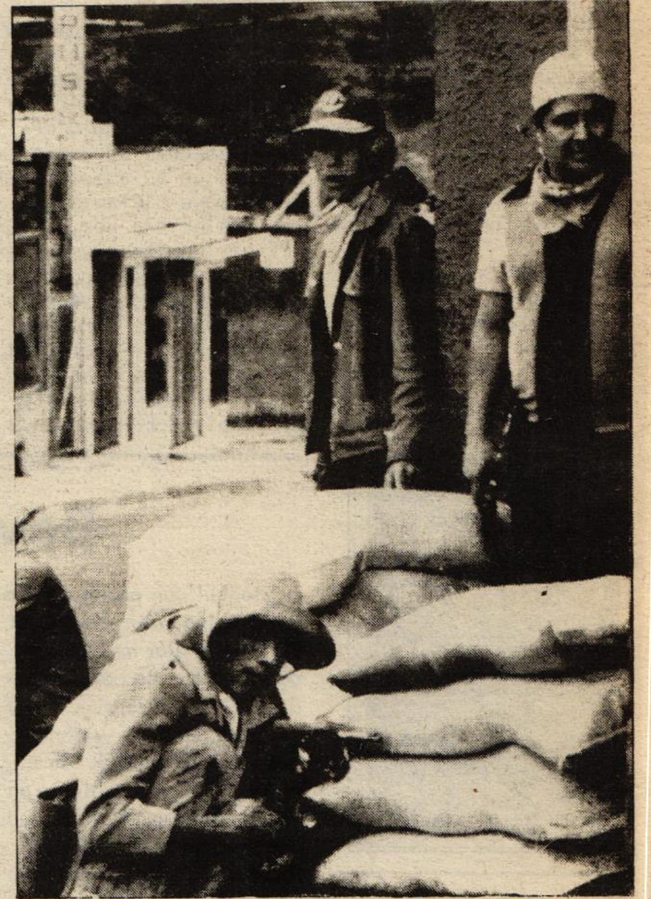
Aydınları, hristiyanları ve tüccarları kapsayan 12 'ler grubu, ayrıca, Somoza'ya karşı olan geniş bir birlik hareketinden yanadır. Bu grup, "yeni bir Nikaragua için" ve ülkenin kısa sürede demokratikleştirilmesini garanti edebilecek bir "milli yönetim"in teşekkülü için kurulmuştur. "12'ler grubu", "Tercerista"lar ile çok sıkı işbirliği yapmaktadır.

Bu güçlerin hepsiyle, Somoza'yı devirmek için bir "Frente amplio", geniş bir cephe örgütleme konusunda son haftalarda başarıya ulaşılmıştır. Sandinista'ların halk arasında o kadar çok taraftarı vardır ki, bugün burjuva güçler de bir işbirliğini kabul etmek zorundadırlar.

● MECLİS BASKINI ve KOMUTAN ZERO'NUN DÜŞÜNCESİ.

Panama Televizyonu, 25 Ağustos'ta, yani Ulusal Saray'ın işgali esnasında, Rigoberto Lopez Perez komandosunun lideri "Komutan Cero" ile bir röportaj yaptı. Komutan Cero (:komutan sıfır), salt Somoza'nın çökertilmesinin Sandinista Kurtuluş Cephesi için yeterli olmadığını açıkladı. O anda Nikaragua'da "devrimci olmayan güçler" de Somoza'yı devirmeye çalışıyorlardı; fakat onlar, "Somoza'sız Somozacılık" diye tanımlanan şeyi elde etmek istiyorlardı. Ancak, Sandinista Ulusal Kurtuluş Hareketi bunu kabul etmeyecekti.

Bu arada kendini Eden Pastora diye tanıtan komutan Cero, antikomünizmi "gerici" olarak niteliyor ve Nikaragua halkının, antikomünizmi, Somozacılık ile bir tuttuğunu açıklıyordu. O, hareketin bütün fikirlere açık olduğunu ve hareket içinde hem marksist-leninistlerin, hem de hristiyanların olduğunu söylüyordu. Ayrıca, Somoza'ya karşı genel bir ayaklanmanın, bir halk isyanının gerçek olanağının doğduğunu belirtiyordu ("Monitordienst"te, 25.8.78).

Matagalpa'da bir sokak başında barikat kurmuş Sandinista gerillaları

ARBEITERKAMPF Nr: 137, 4 Eylül 1978, Shf: 32
Latin Amerika Komisyonu

●KURTULUŞ İÇİN● İLERİ

Sahibi: Mehmet Yıldıran
Sorumlu Müdür: Mustafa Dum

ADRES:
İstanbul Caddesi No:76
Kat:2, Oda No:3
Bayrampaşa-İSTANBUL
Yazışma Adresi:
Posta Kutusu:37 Feriköy-İST.

Abone: 6 AYLIK: 25 TL, YILLIK: 50 TL
Abone olmak için, Mehmet Yıldıranadına PTT'ye başvurarak POSTA ÇEKİ No: 10248/2'ye abone bedelini yatırmaları yeterlidir.

BASILDIĞI YER:
Daily News Web Ofset Tesisleri Ankara
Son baskı tarihi:

FİATI 500 KURUŞ